

111-2190

AZ UNGI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1932. ÉVI AUGUSZTUS HÓ
25-ÉN NAGYKAPOSON
TARTOTT RENDES
GYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :
KŐMIVES SÁNDOR
EGYHÁZMEGYEI FŐJEGYZŐ.

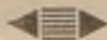
66. szám.

1932.
HEIMAN VILMOS NYOMÁSA, NAGYKAPOS.

AZ UNGI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1932. ÉVI AUGUSZTUS HÓ
25-ÉN NAGYKAPOSON
TARTOTT RENDES
GYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

KŐMIVES SÁNDOR
EGYHÁZMEGYEI FŐJEGYZŐ.

66. szám.

1932.
HEIMAN VILMOS NYOMÁSA, NAGYKAPOS.

AZ UNGI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1932.-IK ÉVI AUGUSZTUS
HÓ 25-ÉN NAGYKAPOSON
TARTOTT KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen voltak:

Szüics István esperes és *Bernáth Zoltán* egyházmegyei gondnok, mint elnökség.

Szakai István, Maksa József, Nyomárkay Sándor és Ujlaki Sándor papi, *Kovács Dániel, Hegyi György, dr. Kiss Bálint és Ritoók Lajos* világi tanácsbírák.

Kőmives Sándor, Gencsy Béla és Egyed Béla papi, *Koncz Gyula és Móré Gábor* világi jegyzők.

Bodnár Lajos, Jós vay Dénes, Rácz József, Gecse Endre, Benkő Lajos, Gönczy Pál, Balogh Sándor, Varga József, Sallay Gyula, Nyitray Lajos, Haraszy Károly, Csomár Béla, Juhász Imre, Papp Géza, Nagy Géza és dr. Földessy József lelkészek, Bakcsy Gyula és Erdélyi Mihály segédlelkészek,

Szanyó Sándor és Tóth Miklós tanítóképviselek.

És az egyházak képviselőiben: Szalay György bajánházi, Nyisztor Pál bátfai, Varga József bési, Milyócsik János bezői, Bógár József csapi, Erdélyi János csicseri, Balázs János felsőröcsei, Tóth Bertalan gálocsi, Tóth András iskei, André György jenkei, Ádám János kistráti, Gere József minaji, Balogh János mokcsakerészi, Kiss Károly nagyszelmenci, Vircsik János pályini, Pallai Lajos palágyi, Kalkó György szürtei, Kertész János ásványi, Galambos János salamoní, Szabó Kálmán csepelyi, Tóth Géza pinkóci, Balázs Bertalan tarnóci, Vass József nyarádi, Kovács András vajáni, Eszterhay Károly nagykaposi, és Füzesséry Márton vajkóci egyházi megbizottak.

1. Esperes imádsága után Bernáth Zoltán egyházmegyei gondnok, a közgyűlés világi elnöke nyitotta meg a tanácskozást.

2. Közgyűlés a fenti névsor szerint megalakul. Távolmaradását igazolta: dr. Lengyel László, dr. Sutka István, dr. Magda Sándor, Kálniczky János és Nagy József.

3. Igazolásra szólíttatnak: Nagyszeretva és Vámoslucska.

4. A bírósági ülés idejéül délelőtt 11. óra állapított meg.

5. Kőmives Sándor papi főjegyző felolvassa az egyházközségek 1931. évi életéről szóló következő jelentését:

„Ismét eltelt egy év; arasznyi része a végtelenségnek, egy rövid perc csak az idők nagy óráján. De a mi életünk idejéből, erejéből nagy darabot jelent minden esztendő. És amikor ma magunkkal számotvetni egy pillanatra megállunk, úgy tetszik, mintha hallanánk a végtelenség tengerének hullámverését, mint ahogy a tengerszülte kagylóhéj megőrzi magában és újra meg újra visszaálmódja a végtelen óceán hullámverésének ritmikus zaját.

Ismét eltelt egy év. Egy nagy intés arra nézve, hogy nézzünk körül, jobba lett-e vele a világ, megértőbbek-e az emberek? Az emberi civilizáció gigantikus alkotmánya, mintha csődbe jutott volna, a modern kultúra nagy gépezetének kezei egyre lassabban forognak. Minden percben attól rettegnünk, hogy megáll az egész alkotmány és a felgyülemlett hajtóerő tultengő hatalma egy rettenetes robbanással szétveti az egész bonyolult gépezetet és a felszabaduló elemi erők fékevesztett hajrával felforgatnak és megsemmisítenek mindent, amit évszázadoknak megértést, boldogságot kereső vágya, türelmes lassu munkával, Istenben bizó hittel az emberiség előhaladása és boldogulása érdekében megalkotott. És azután ismét jön a khaosz, a rettenetes tohuva-bohu, melyben joggá lesz minden jogtalanság, erénnyé minden bűn és egy újabb vilákkataklyzma itéletes rettenetességeiben felkavarodik és felszínre jut minden gaz és szeny, amit évezredek során a civilizáció folyama a fenék iszapjába elrejtett. Elszabadul minden durvaság, urrá lesz ismét a vad önzés és a nyers erőszak, amiknek gyökereit a keresztyén világerő kétezer év óta hiába gyomlálgatja a szívek földéből. Fékét veszti minden szenvedély és az indulatok viharzó tengerének örült hahotája eget káromló gunnyal megsemmisít mindent, amit erény, szorgalom, igazságkeresés, hit, hűség, irgalom és szeretet örökéletűnek gondolt és alkotott,

Ismét eltelt egy év. Jobbakká lettünk-é mi is vele? Jobbakká abban az értelemben, hogy megértőbb, alázatosabb lelkű és szeretőbb szívűvé lettünk, aki „csendes lélekkel és nem könnyező szemekkel tekinthet vissza” az elmuló évre, „ki, ha magát megkérdezi, belső örömmel érezi, hogy szolgált az jubulására, hogy ment mind az ismeretben, előbb, mind a szeretetben?” „Boldog, kinek nem kell szánni elvesztett idejét s bánni megbecsülhetetlen óráit Kinek hiv emlékezeti elébe nem helyezheti helyre hozhatatlan hibáit!”

Amidőn az esztendőket újból felcseréljük és számot vetünk magunkkal, amidőn elvonul ma előttünk többé vagy kevésbé színes képekben, vagy szürke általánosításokban egy már elmult év eseményeinek és tanúságainak filmje, az eltöltött év történetének adataiban necsak a statisztikus száraz munkáját és az elmult események többé vagy kevésbé sikerült összefoglalásában elénktáruló regisztrálását lássuk, hanem lássuk meg a példák és események tanúságaiban az elmuló időt, amely meg nem áll, vissza nem jön és amelynek számunkra kimért határán ott áll a végső határkö és mellette a kikerülhetetlen végső szükségesség: „Adj számot a te sáfárságodról!”...

A „tartozik-követel” rovatokat lezáró és az eredményt feltüntető „zárszámadás” necsak két élettelen számoszlop legyen előttünk, amelyeket a matematikai mesterkedés a nyereség vagy veszteség „egyenlegével” egyenlővé tett, hanem legyen az a reális életvalóság egy része, mert az egyik számoszlopot a mi örömeink, reménységeink, áldásaink, eredményeink, lelki-kincseink gyümölcsei, becsületes munkánk fáradságainak verejtékcsoppjai, — a másik oszlopot pedig bánataink, bűneink, mulasztásaink, csalódásaink, sikertelen erőlködéseink, hálátlanságunk, hitünk bizalmunk, jóakaratumk és kitartásunk gyengeségei és az elvállalt felelősségteljes nagy munka elvégzésére való képtelenségünk alkotják. A kettő közötti egyenleg pedig: a váltakozó évek során a lelkünk ismeretének, a végső ponton pedig az Ember Fiának dicsérete, vagy elítélő szava: „Jól vagyon jó és hü szolgám!” vagy „Vessétek a külső sötétségre!”.

Minden elmuló év számadásra, magunkba szállásra és bűnbánatra hiv. Felmutatja előttünk az elveszített időt, a soha vissza nem hozható órák emlékét és arra kényszerít, hogy hálával és reménységgel fogadjuk az eljövendő éveket, mint Isten kegyelmének megújuló ajándékait s mint drága alkalmat az

igaz élet követhetésére és az igaz boldogság megszerzésére.

Minden esztendő drága kincs, mert az elmuló időben reánk nézve az örökkévalóság lehetősége rejlik és minél többször suhan át felettünk komoly magunkba szállás nélkül ez az áldott alkalom, annál nagyobb lesz a felelősségünk a végső számadáskor.

Ehez a magunkba szálláshoz e csendes óránkban, melyben a végtelen idő egy parányi szakaszának története — elmult eseményeivel — újból megelevenedik előttünk, szolgáljon üdvös tanuságul számunkra az egyházlátogatás jelentéseiből összeállított képe egyházmegyénk elmult esztendejének.

Mindenek előtt őszinte örömmel állapíthatjuk meg, hogy az a nagy és lelkes felbuzdulás, mely az intenzív lelkigondozás terén világszerte az egyházas élet reneszanszát eredményezi, mindig gyakrabban, mindig közelebbről és mindig áldottabb hatással érinti meg a mi egyházközségeink őrállóinak és gyülekezeteinek a lelkét is. Az elmult nyár folyamán a csapi, e nyáron a kassai, beregszászi és deregnyői ifjusági konferenciák áldott magvetésén volt alkalma gyülekezeteinknek arra, hogy egymás hitének oltártüze mellett összeemelegedjenek és a lelkes és nagy tudású előadók fáradozásainak eredményeként tanulságot nyerve, szent elhatározásokkal megteljesedjenek. Fogadják a konferenciák hivatott és buzgó megrendezői áldozatos fáradozásaikért őszinte köszönetünket.

Ez áldott hatások eredményei nyilván meglátszanak már az egyes gyülekezetekből beérkezett vizitacionális jegyzőkönyvek jelentéseiből is. Mindenfelől jelentik, hogy a megtartott téli vallásos összejövetelek látogatottsága egyfelől szerencsésen ellensúlyozza különösen a hétköznapi istentiszteletek látogatásának elhanyagolását, — mely, talán az idők jeleként, fenyegetőleg általánossá vált az újabb időkben, — másfelől az ott végzett munka kihatásaiban a gyülekezetek életének minden megnyilvánulásában meghozza áldásos gyümölcseit.

A templomi istentiszteletek gyülekezeteinkben minden ünnep és minden vasárnapon, délelőtt-délután igehirdetéssel végeztetnek. Délelőtt predikációt, délután predikációt, vagy bibliamagyarázatot tartanak a lelkészek. Kátémagyarázatról csak Gálocs jelent. Kivételek itt Botfalva, hol az előkönyörgő betegség miatt csak minden második vasárnap tart istentiszteletet az anyaegyház lelkésze. Egy gyülekezetéről sem állítja a jelentés,

hogy — ha bárcsak délután is — benne az ünnepi vagy vasárnap-i istentisztelet csupán könyörgéssel végeztetnék!!

A hétköznapi istentiszteleteket a gyülekezetek nagy többsége minden reggel megtartja. Kivételt Botfalva és Pinkóc képez, — ahol súlyos betegség akadályozta az örállókat. Ásvány templom hiányában csak nyáron, Szirénfalva és Viszoka viszont csak télen tart hétköznapi könyörgést. Csepely, Minaj, Sárosmező, Veskóc kétszer, Gálocs, Mogyorós és Vajkóc háromszor harangoztat hetenként. Nyarádon és Szelmencen az évszakok szerint hol reggel, hol este tartják a köznapi istentiszteletet. Bűnbánati heteken azonban mindenütt járnak, a legtöbb helyen naponként kétszer is templomba.

Az iskolák növendékei mindenütt felvezettetnek az istentiszteletekre.

Énekvezér — tanító hiányában — Bátfán, Gálocsban, Iskében, Minajban, Solymoson és Vajkócon a lelkész, Ásványban, Bajánházán, Csapon, Csepelyben, Felsőrócsén, Mokcsán, Nagyszelmencen, Pinkócon, Sárosmezőn és Tarnócon az egyháztagnak közül kerül ki.

21 állami iskola közül Pinkócon, Szirénfalván, Nyarádban és Viszokán a tanítók, a többi helyen mindenütt a lelkészek végzik a hittan és az egyházi ének tanítását, a növendékek létszámától függően, heti 2—4 órán.

Az urvacsorával élők száma a jelentések szerint mindenütt a gyülekezet lélekszámának megfelelő volt, Csak az a kár hogy ezt az adatot nem vesszük egészen komolyan. A legtöbben azt gondolják, hogy az is *statisztika*, ha az egyházlátogatóskor találomra felvesszünk egy átlagos számot és azt megszorozzuk hattal. A valóságban pedig soha sem számoljuk meg az urvacsorával élőket. Pedig aki ezeket a számokat csak egy pár éven át pontosan feljegyzi és összehasonlítja, azonnal látni fogja, hogy az urvacsorával élők száma alkalomról-alkalomra épenugy regisztrálja a gyülekezet lelki karakterének változásait, mint a lázmérő megmutatja a betegség súlyosbodását, vagy jobbra fordulását. Ezen a téren Jenke, Felsőrócse és Lucska vezet a legvalószínűtlenebb adatokkal, amire egyenesen rávilágít a lélekszámmal való egybevetés (393 : 3000, 602 : 2400, 208 : 1500).

Az urasztali jegyek közül, ha külön felajánlás nincs, a bort a legtöbb gyülekezet maga veszi, a kenyeret azonban mindenütt a gondnok, vagy a presbiterek, vagy sorban a hivek ajándé-

kozzák. Ettől eltérés, hogy Bátfán Sutka Kálmán, Szeretván pedig Szentimrey Dániel látja el állandóan kenyérrel az urasztalát. Szűrtén a presbiterek bort is adnak.

A konfirmándusokat mindenütt a lelkész tanítja. Az előkészítés ideje Lucskán három hét (állítólag napi 5 órában), Szelmencen és Szirénfalván 4 hét, 6 hétig tart Bátfán, Bezőben, Gálocson, Kaposon, Szeretván, Palágyban, Pallón, Pályinban, Szűrtén, Salamonban és Nyarádon, 8 hétig Mokcsán, Pinkócon, Sárosmezőn, Mogyoróson és Vajánban, 10 hétig Ásványban, 12 hétig Bés, Felsőőröcse, és Solymoson, 16 hétig Bajánházán, Jenkében, Kereszten és Viszokán. Legtovább tart az előkészítés (5—6 hónapig) Botfalván, Csapon, Csepelyben, Csicsserben, Iske, Kistrát, Minaj, Tarnóc és Veskócon.

A növendékeket mindenütt 14 éves korban konfirmálják és a szertartás Áldozócsüörtökön a templomí istentisztelet keretében megy végbe.

A vallásos esték, összejövetelek tartására vonatkozó jelentésben sok a hiányosság, a bizonytalanság az állításban, ami annak a hitelét rontja. Így Csap azt jelenti, hogy hetenként háromszor tartott összejövetelet, de azt nem, hogy mennyi időn át, vagy összesen hányszor? A kérdésre az egyszerű „megtartatnak” sem világos válasz, mert hiszen az egyházi főhatóság épen a rendeletek betartásában kifejtett lelkiismeretességet kívánja ellenőrizni.

A jelentések szerint Bajánháza 36, Palágy 20, Vajkóc, Vaján 16, Szürte 12, Kistrát 10, Szelmenc 6, Salamon, Viszoka 5, Ásvány 3, Veskóc 2 ízben gyűlt össze ilyen alkalmából. Bés, Bező és Csicsser nem adott jelentést, Bátfa és Botfalva a lelkész, illetve tanító betegségével indokolja a rendelet betartásának elmulasztását. *Felsőőröcse* pedig egyszerűen ennyit felel: „Vallásos összejövetelek: nincsenek.”

Vallásos egyesület van Csapon, Csicsserben, Kaposon és Szűrtében kettő, Csepely, Gálocs, Kistrát, Szirénfalva, Salamon, Vaján, Vajkóc és Veskócon egy-egy. Az egyesületek nagyrésze leánykör, de van nőegylet, ifjusági egylet, vasárnapi iskola is. *Énekkar működik* 16 gyülekezetben, nem működik, pedig kötelesek lennének megszervezni *Bező, Botfalva, Kereszt, Viszoka és Zaharban*.

A „Szeretet” jár 144 példányban. Ezen kívül leginkább a Szeretet naptárát, énekeskönyvet, bibliát, imakönyveket és Szűrtén a traktátusokat terjesztik,

Szektárosokról csak a szlovák gyülekezetek tesznek említést, de ott láthatólag már nagy a veszedelem. Legfőbb ideje lenne valamelyes üdvös intézkedésnek.

A behivatalnokok és a gyülekezet közötti kívánatos jóviszony Csapon a jelentés szerint helyreállott. Botfalván azonban tovább is egyenetlenkedik az előkönyörgőtanító és a gyülekezet. Nyarádon szintén megbomlott a békesség, állítólag az igazgatói fizetés ki nem utalása miatt. Azt jelenti a látogatóság, hogy a tanító előszóval és írásban is történt meghívás ellenére nem jelent meg az egyházlátogatáson és az urvacsorát is elhanyagolta.

Az egyház küléletére vonatkozó adatokat a jelentések alapján a mellékelt táblázat tünteti fel. Kár, hogy a *jelentések adatai annyira hiányosak* és pontatlanok, hogy azok alapján még így is csak megközelítő képet alkothatunk az egyházközségek vagyoni állapotáról. Hogy is lehetne pontos a kép, mikor pl. a *bezői* egyházzól a többek között így referál a jegyzőkönyv: „a faluban *egyeseknél* adóssága van az egyháznak kb. 20.000 korona.”!? Vagy amikor a tűzbiztosításra vonatkozó kérdésre a kötvény számának, a biztosító intézetnek és a biztosított értéknek feljegyzése helyett ilyen rövid a felelet: „Igen”.

Mégis látjuk belőle, hogy egyházközségeink múlt évi bevétele kerek számban 700.000, kiadása 640.000 korona volt. A kint levő követelés a 150.000 koronát meghaladja s ebből maga Csap több mint 108.000 korona holt tőkéjét s nyíli. Tekintélyes a kintlevősége Ásványnak 24.000 K. Csicsernek, Szürtének, Salamonnak és Veskócnak is. E téren a nagytiszteletű Egyházmegyének intézkedése válik szükségessé. Egyházközségeink tőkepénzei meghaladják a félmillió koronát. Az adósság viszont 278.000 koronára rug. Az ingatlanok területe kereken 1500 katasztrális hold. Az épületek értékét a tűzbiztosítási összegek határoznák meg, ha az elmaradt 16 egyházközség adatai is beérkeznének.

Adomány kereken 70.000 korona összegű folyt be.

A 38 anya és leányegyházközségünk lélekszáma 14.422.

Nagy veszedelmet rejt magában egyes gyülekezetekre nézve a felgyülemelő hátrálék, amely az *ásványi* egyházközségben adóban és proventusban egyaránt 90—90%-ot, Kereszten 100 %-ot, Csapon 66 %-ot, Salamonban, Mogyoróson és Szeretván 50—50 %-ot, Szürtében és Veskócon 20—20 %-ot, Bés-

ben 10 %-ot, Zaharban 2000, Botfalván 1120 koronát tesz ki. Szigoruan elkötelezendők az előljárók a hátrálékok behajtatására és pedig úgy, hogy ha pozitív eredményt nem érhetnek el, ellenük fegyelmi eljárás indítandó meg.

Nem kaptak államsegélyt a következő lelkészek :

Jósvay Dénes állampolgárság hiánya miatt,

Gecse Endre érettségi bizonyítványának el nem ismerése miatt,

Nagy József ugyanazon okból és

Kőmives Sándor szolgálati éveinek be nem számítása miatt.

Ugyan ez ok miatt redukált államsegélyt kap Bodnár Lajos, Gönczy Pál, Haraszty Károly és Gencsy Béla is.

Az iskolaügyre vonatkozó jelentések és adatok az egyházlátogatás alkalmával mellőztettek.

Működik az egyházmegye területén 27 rendes lelkész, egy rendkívüli helyettes lelkész és két segédlelkész. Jelenleg betöltetlen két lelkészi állás (Pinkóc és Csap).

29 tanítói állásunk közül véglegesített rendes tanerővel van betöltve 16, ideiglenes és kiegészítő tanerő 10 (Bésben Beke Lajos és Major Anna. Bezőben Szemács János, Jenkén Ludvig Károlyné, Kistráton Máthé Ilona, Palágyban Pataky Dezső, Pallóban Nagy Miklós, Solymoson Bittó Béla segédlelkész, Szirénfalván Ádámkó Sándor, Szürtében Záhorszky Judit), betöltetlen 3 (Bező II, Nagyszeretva és Vámoslucska).

A lélekszám 14,428.

Születések száma 199 fiu, 176 leány = 366. Meghalt fi : 124, nő : 126 = 250. Hozzánk áttért fi : 4, nő : 2 = 6. Tőlünk kitért fi : 11, nő : 17 = 28. A veszteség főrése (21) a szlovák aju gyülekezetekre esik, ahol kivétel nélkül a szalvisták ragadozzák a hiveinket.

A szaporodás tehát lélekszámban 94 (0.65 %), a születések 2.54 %, a halálozások pedig 1.73 %-ra vehetők.

Házasságot kötött 133 tiszta és 31 vegyes = 164 pár. Reverzalist csak Csepely jelent egyet javunkra.

A konfirmáltak száma $99 + 94 = 193$.

Az urvacsorával élők száma a jelentés szerint 34,018 lenne, ami azonban teljesen valószínűtlen adat, mivel lehetetlen, hogy pl. Jenkében mindenki, még a csecsszopó is 10 szerült volna az elmúlt évben urvacsorájával,

Az egyházmegyei élet képének megrajzolása során most a személyi ügyekre kell áttérnünk, hogy a jelentés keretében ezen a téren is lerögzítsük az elmúlt év történetének kiemelkedőbb eseményeit.

Mindenek előtt lelkészi karunk egyik nesztoráról, *Szakall István* vámoslucskai lelkészről kell megemlékeznünk, aki mint segédlelkész 1879-ben kezdte pályafutását és 1882 május 7. napja, vagyis *ötven esztendő* óta, mint rendes lelkész megszaktítás nélkül ugyanegy helyen, a vámoslucskai egyházközségben működik.

Ötven esztendő, nagy idő nemcsak az egyes ember, hanem a gyülekezetek életében is, aminek bizonyága, hogy a lucskai gyülekezet e félszázad alatt csak a templomát három ízben renováltatta! (1884. 1895. 1922.) És ebben a templomot, gyülekezetet és istenországát építő munkában a főresz, a gond, fáradság és teher legnagyobb hányada mindenkor a lelkész vállaira nehezült, aki mindenkor hív volt a reábizottakban. Ennek bizonyága, hogy az évek során mindig többre és többre hivatott; egyház és iskola látogató, majd az egyházmegyei tanügyi bizottság elnöke és egyházmegyei tanácsbíró lett, amely utóbbi hivatalában egyházmegyénk tisztikarának ma is illusztris tagja. Rövid az időnk, hogy sorba elsoroljuk, mit tett, hogy munkálkodott egy félszázadon keresztül mint lelkész, mint családapa, mint ember, mint egy missziói gyülekezet nagy felelősséggel teljes őrállója, mint egyházi író és mint a közérdek szolgálatában fáradozó hiv munkás Egyházmegyénk évkönyvei nyilván bizonyosságot tesznek róla, hogy sokat fáradozott és hűséges munkás volt.

Elismeréssel jegyezzük fel érdemeit jegyzőkönyvünk lapjaira és kívánjuk, hogy életének alkonyát aranyozza meg, munkás napjait terjessze még hosszúra övéinek szerető ragaszkodása, a mi hálás elismerésünk és az isteni Gondviselő Kegyelem!

Az elmúlt esztendőn lelkészi karunkban beállott személyi változások következtében két új lelkésztársunkat üdvözljük itt ez alkalommal először Pap Géza ungtarnóci és dr. Földessy József sárosmezői lelkésztestvéreink személyében. Mindakettőt egyhangú meghívással állította őrhelyére a gyülekezet bizalma és mi mindkettőjüket testvéri szeretettel és igaz reménységgel köszöntjük, munkájukra Isten gazdag áldását kérve,

Sorszám	Az egyházközség neve	Az évi számadás				Kintlevő követelés		Tőkepénzek, alapok és alapítványok	
		bevétele		kiadása					
1	Ásvány	17 020	83	14.101	—	24 089	09	34.532	12
2	Bajánháza	42.432	27	31.141	55			53 271	49
3	Bátfa	8 896	50	7 828	80			9 337	70
4	Bés	71.579	20	69.282	30	1.500	—	7.850	80
5	Bező	25 156	42	23 963	51				
6	Botfalva	10 494	12	10.787	15			11.690	—
7	Csap	35.977	23	33.208	03	108.057	80	1.442	70
8	Csepely	5.990	61	5.562	94			480	45
9	Csicser	16.988	68	15.090	40	3 893	25	114.520	70
10	Felsőőröcse	7.647	90	4 927	70				
11	Gálocs	26.774	24	23.823	57			42.818	20
12	Iske	9.576	76	6 664	25	200	—	3.793	—
13	Jenke	13 466	74	13.448	60		?	13 831	90
14	Kereszt	4 164	04	4 054	10		?		
15	Kisrát	58.450	35	57.287	15				
16	Minaj	12.468	65	11 046	10				
17	Mokcsakerész	9 086	02	8.806	01				
18	Nagykapos	19.749	37	18 702	25	357	12	6 712	51
19	Nagyszelmenc	15 320	72	14.445	91			19.502	99
20	Nagyszeretva	7.505	89	5 884	72		?	10.000	—
21	Palágykomoróc	40 016	26	39.965	90	1.500	—	74.430	60
22	Palló	17.417	96	10.648	40			51 826	80
23	Pályin	23.989	29	23 920	41				
24	Pinkóc	12.494	97	11.803	20			10.537	20
25	Sárosmező	10 383	—	9 521	10				
26	Solymos	7 995	65	7.156	05				
27	Szirenfalva	21.917	48	19.738	25	220	—	27.152	40
28	Szürte	15 300	20	15.289	75	8.407	—		
29	Tarnóc	5 834	51	5 095	80				?
30	Tiszasalamon	16.713	01	11.078	68	3 975	—	3.967	—
31	Ungmogyorós	10.180	90	10.389	75	584	—	207	—
32	Ungnyarád	15.782	50	13 746	19			4.128	70
33	Vaján	22 938	50	22 526	70	290	80	20.478	74
34	Vajkóc—Mátyóc	5 366	67	4 206	27				
35	Vámoslucska	29.643	91	29 515	61			2.300	—
36	Veskóc	8.416	60	8 169	74	3.000	—	1.209	80
37	Vyszoka	12.799	90	7.006	85				
38	Zahar	13 124	79	12.268	80				
együtt		705.062	64	642 103	49	156 074	06	526 022	80

Ingatlan területé kat. hold		Adósság		Tűzkárbizto- sítás összege	Lelkész ál- lamsegélye	Adományok összege	Tanító ál- lamsegélye	Lélek- szám				
11				33.400	—	15.300	—	4.531	10			527
19	1560			47.550	—	14.400	—	960	65			188
29	1559			40.600	—	6.396	—	291	65			119
43				152.787	—	—	—	12.418	60		?	601
36	354	20 000	—		?		?	1.883	65	7,000	—	691
12	900				?	—	—	328	—		?	114
33		76 800	—	142.000	—	12.840	—	2 711	90	—	—	1275
17	189			88.900	—	12.000	—	695	25			151
114		9.000	—	112 900	—	13.644	—	804	20		?	423
60					?		?	856	70			602
61	46	22.500	—		?	—	—	544	60			202
17					?	13.088	—	689	80			196
135					?		?	1 683	—	12.492 5.612	—	393
27	3				?			616	70	24.912	—	226
51	659	47 100	—	207.090	—	2 500	—	3 127	20		?	438
26	600	4 000	—	116.500	—	9 600	—	1.269	15			364
63				124 000	—	11.600	—	796	70			227
33	1330			168 090	—	13 830	—	2 911	50			441
66	442	15 372	84	200 000	—	13 000	—	900	15			322
55	930				?	13.200	—	383	80			250
46	601			155 700	—	—	—	1.868	—	16.704	—	516
9	1280				?			758	60	7 332	—	280
63					?	4 656	—	1.959	—	12.900	—	574
44					?		?	320	75			244
43					?		?	719	40			383
14	1126				?			162	80	4.900	—	278
12	1578	900	—	106.400	—			5.068	45	5.000	—	378
73		21 947	—	157.800	—	1.460	—	1.467	30		?	602
33	57			69.300	—		?	521	55			155
39		22.000	—		?		?	707	—		?	669
34		4.000	—	112.400	—			237	80		?	239
23	1461			174 500	—	14.352	—	2 331	35		?	473
62		26 808	14	167.000	—	—	—	10.709	60		?	404
32		1.000	—	106 340	—	17.400	—	308	10			126
35	1219	6.500	—	45.180	—	12 840	—	841	20			208
4	317			117.400	—			1.651	65	24 000	—	260
	1500				?			427	—		?	243
12	1000				?			1.166	10	4.500	—	640
1497	0111	277.927	98					69 632	95			14.422

Gyászunk is volt. Végéremehetetlen akaratából régi lelkési gárdánk egyik szívünkhöz nőtt tagját, a pinkóci gyülekezetnek 34 éven át hiv őrállóját, *Móré Elek* lelkésztársunkat hivta el az Ur közülünk az elmúlt év október 27-én, hosszú kinos szenvedés után 65 éves korában. Azok közül való volt, akik többre becsülték a csendes zajtalan munkát a hiúság vásárjában való tülekedésnél, a családi élet csendes örömeit a nyilvános szereplés muló dicsőségénél. Amidőn reá emlékezve most csendes megilletődéssel állunk és rokonszenves alakja egy pillanatra ismét előttünk áll, úgy érezzük, hogy szívünk szerint végezzük a kötelességet, amikor a hűséges és igaz sáfár érdemeit jegyzőkönyvünkben megörökítjük és el nem muló emlékezetét szeretettel szívünkbe zárjuk.

Meg kell még emlékeznünk a személyi változás során a csapi lelkési állás megüresedéséről is, mely Bakcsy Gyula lelkésztársunknak állásáról való lemondása következtében, ez idő szerint a pinkóci lelkési állással együtt, pályázat alatt van és betöltésre vár.

A tanítóváltozások közül a kiségitő tanerők szüntelen váltakozása mellett jelentenem kell, hogy Karabélyos Géza szirénfalvai előlkönyörgő tanító állásáról lemondott és a felekezeti iskolától megválva, községi tanítóvá lett. Fleischer Aranka, pedig mint a vajáni egyház II. iskolájának rendes tanítója, véglegesített.

Nagyobb összegű adakozások: Ásvány 4531 k. (templomra), Bés 12,418 60 k. (orgonára), Bező 1883'65 k, Csap 2711'70 k. Jenke 1683 k. Kistrát 3127'20 k, Minaj 1269'15 k. Nagykapos 2911'50 k. Palágy 1869 k. Pályin 1959 k. Szirénfalva 5068 k. Szürte 1467'30 k, Ungnyarád 2331'35 k. Vaján 10,709 60 k. Veskóc 1661'95 k. (templom), Zahar 1166'10 k.

Építkezések, javítások sorában első helyen említendő Palló, ahol a templomépités folyamatban van, Kistrát, mely 36,700 korona költséggel iskolatermet épített, ugyancsak iskolát renovált Bés 6.600, Mogyorós 6.000 k. költséggel. Minaj 5.500, és Veskóc 3.500 k. val a tornyot illetve templomot renoválta, Salamon 10,000, Pinkóc 3.000 koronából csüirt készítettett. Csepely (1653), Csap (6767) kerítést, Mokcsa (5414) a lelkészlakást, Gállocs (1977), Kapos (3290), Palágy (6191), Pályin (2.000) Szirénfalva (2577) és Szürte (4.580) egyéb javításokat végzett.

Nagytisztelétű Egyházmegyei Közgyűlés! Előttünk áll egy-

házmegyénk életének egy évi története. Zárszámadás... Tartozik — Követel...

„Boldog, kinek nem kell szánni, Elvesztet idejét s bánni Megbecsülhetetlen óráit...”

És az Egyenleg?... Szívünk alázatos imádsága: Adjon Isten mindnyájunknak erőt a további hűséges munkára, kitartást a ránk nehezedő súlyos megpróbáltatások között, hogy tudjunk alázatos szívvel tűrni, hinni és remélni — és áldja meg az ő országa érdekében kifejtett fáradozásainkat.”

Közgyűlés az egyházközségekről készített évi jelentést tudomásál veszi, annak nagy figyelemmel és pontossággal történt elkészítésért Kőmives Sándor főjegyzőnek elismerését és köszönetét fejezi ki, — a jelentésben foglalt egyes javaslatokra a következő határozatokat hozza:

1. Kötelezőleg elrendeli, hogy az urvacsorával élők száma minden egyes urvacsoravételkor megszámlálendő és a pontos számlálás alapján készítendő el a statisztika.

2. Felsőrőcsei egyház lelkésze elköteleztetik vallásos esték tartására, ennek megtörténtéről jelentést kér közgyűlésünk.

3. Bező, Botfalva és Zahar utoljára figyelmeztetnek, hogy az egyházi énekkart szervezzék meg és arról jelentést tegyenek.

4. Kövér Béla nyarádi tanító ellen tekintettel arra, hogy viselkedésével a gyülekezet közötti belbékét megrontotta, továbbá az egyház látogatás alkalmával többszöri hívás dacára sem jelent meg, az urvacsorával való élést pedig ő akinek a legjobb példával kellene előljárni elhanyagolja, közgyűlés a fegyelmi vizsgálat folyamatba tételét mondja ki. Fegyelmi vizsgálat megejtése után fegyelmi ügyében időszaki bíróság fog dönteni.

5. Figyelmeztetnek az egyházlátogatók, hogy az egyházak kül életére vonatkozó jelentéseket pontosan és lelkiismeretesen töltsék ki, pontatlan kezelésért rendbirsággal lesznek sújtva.

6. Ásvány, Kereszt, Csap, Salamon, Mogyorós, Szeretva, Szürte, Veskóc. Bés, Zahar, Botfalva egyházközségek előljárói szigoruan elköteleztetnek, hogy a hátrálékos adók behajtását szorgalmazzák, annak meg-

történtéről közgyűlés nevezett egyházaknak jelentéseit bevárja.

7. Szakall István vámoslucskai lelkészt ötvenéves lelkési működése jubileuma alkalmából meleg szeretettel köszönti és ünnepli közgyűlésünk, elismeréssel jegyezzük fel nevét és érdemeit jegyzőkönyvünk lapjaira, adja a Teremtő Isten, hogy még számos évekig munkálkodhasson az Ur szőlőjében.

8. A tarnóci lelkészi állásra megválasztott Papp Géza, a sárosmezői lelkészi állásra megválasztott dr. Földessy József lelkészeket szeretettel köszönti közgyűlésünk munkálkodásukra Isten áldását kéri.

9. Megilletődve örökitjük meg jegyzőkönyvünk lapjain, régi lelkési gárdánk egyik szivünkhöz nőtt tagjának, a pinkóci egyház 34 éven át hü őrállójának, *Móré Elek* pinkóci lelkésznek nevét. Véle egy szerény, de pontos, kötelességtudó, hümunkás, családját és egyházát szerető, sziv megszünt dobogni, emléke mindég áldott lesz közöttünk, a hümunkás életére tett ígéret szavaival vesszünk tőle bucsut, hü voltál a kevesen sokra bizlak ezután, menj be a Te Uradnak örömébe.

Áldott legyen a hümunkás emléke.

6. Olvastatott a számvevőszék jegyzőkönyve:

a.) a Pálóci Horváth Mária és Simon alapítványról, mely szerint az alapítvány 1931 évi bevétele 37.439.64 korona, kiadása 35,744.30 korona, pénztári maradvány 1695.34 korona. A kiadás részletezése: Személyi fizetések 4950.—, Tőkekihelyezés 14.000.—, Kölcsönvisszatérítés 3000.—, Segélyezések 4053.90, Közigazgatási pénztárnak 2623.—, Egyházmegye történetének kinyomatására előleg 6000.—, Vegyesek 1117.40 = 35,744.30 korona.

Közgyűlés a Pálóci Horváth Mária alapítvány számadásáról szóló jelentést tudomásul veszi, a javaslat értelmében a jóváhagyást megadja és erről a Főtiszteletű Egyházkerületnek tisztelettel jelentést tesz.

b.) Olvastatott az egyházmegyei pénztárban kezelt alapok és alapítványok forgalmáról szóló jelentés, mely szerint a pénztárban kezelt tőkéknek

Sorszám	megnevezése	folyó évi				vagyon 1931. évi december 31-én							
		bevétele		kiadása		készpénz		kihelyezve		követelés		összesen	
1	Horváth Mária és Simon alapítvány	37.439	64	35.744	30	1.695	34	256.564	10	8.980	05	267.239	49
2	Horváth Mária házalap — — —	52.335	02	37.553	—	14.782	02	204.100	—	630	—	219.512	02
3	Özvegy-árva-táralap — — —	17.077	20	14.925	—	2.152	20	122.098	—	6.347	20	130.597	40
4	Közigazgatási pénztár alap — —	14.849	18	11.353	60	3.495	58	17.670	35	604	80	21.770	73
5	Horváth Mária sirbolt alapítvány —	1.134	88	580	—	554	88	8.500	—	180	—	9.234	88
6	Horváth Mária gyűléstartási alapítvány	1.205	71	980	—	225	71	15.238	—	1.665	—	17.128	71
7	Könyvtár alap — — — — —	948	88	527	—	421	88	3.250	—	—	—	3.671	88
8	Leánynevelő intézet alap — —	2.455	01	496	—	1.959	01	4.700	—	125	—	6.784	01
9	Szabó András alapítvány — — —	150	—	10	—	140	—	1.000	—	—	—	1.140	—
10	Ásványi lelkész alap — — —	16	30	1	—	15	30	100	—	—	—	115	30
11	Ásványi egyházi tőke — — —	45	—	3	—	42	—	300	—	—	—	342	—
12	Gencsy Ferenc alapítvány — —	300	—	20	—	280	—	2.000	—	—	—	2.280	—
13	Tóth Lajos harang alapítvány — —	1.985	13	1.030	—	955	13	3.500	—	160	—	4.615	13
14	Pinkóci lelkész alapítvány — —	1.311	75	603	80	707	95	2.050	—	16	—	2.773	95
15	Korláth-Jeney-Balogh alapítvány —	818	75	7	—	811	75	700	—	—	—	1.511	75
16	Szeretvai egyházi tőke — — —	282	80	10	—	272	80	1.000	—	—	—	1.272	80
17	Zsiró Isván alapítvány — — —	136	23	9	—	127	23	960	—	72	—	1.159	23
18	Halász Mihály alapítvány — — —	286	33	5	—	281	33	500	—	—	—	781	33
19	Bernáth Zoltán alapítvány — —	1.150	70	50	—	1.100	70	4.600	—	—	—	5.700	70
Ö s s z e s e n		133.928	51	103.907	70	30.020	81	648.830	45	18.780	05	697.631	31

Közgyűlés a tőkék kezelésére vonatkozó, megvizsgált számadásokat a számvevőszék javaslata alapján jóváhagyja és megerősíti.

c.) Pénztáros jelentése a hátrálékok befizetésének szorgalmazásáról

jóváhagyással vétetik tudomásul.

d.) Számvevőszék az özvegyárvatár régi segélyezettjeinek, akik rendes állami nyugdíjat nem kapnak, ez évre is 600—600 korona rendkívüli segély kiutalását javasolja.

Közgyűlés Szöllőssy Gyuláné és Szöllőssy Ferencné lelkészözvegyeknek, — Morvay Ilona és Bacskay Erzsébet munkaképtelen árváknak ez évre is 600—600 korona rendkívüli segélyt szavaz meg.

e.) Özv. Móré Elekné özvegyárvatári rendes (400 Korona) segélyjogosultsága

1932. évi január 1-től megállapítatik.

f.) Kimondja a közgyűlés, hogy a theologiai internátus alapító tagjai közé a p. Horváth Mária alapítvány terhére kifizetendő 1000 korona alapítványi összeggel belép.

g.) A Zsiró István alapítvány tőkéje és kamatai a tarnóci egyház gondnokának kezeihez kifizetendők.

Egyben elkötelezi a közgyűlés a tarnóci egyház gondnokát, hogy az alapítvány tőkéjét az egyház folyó bevételeitől elkülönítve kezelje és arról évről-évre külön számadást vezessen.

h.) Olvastatott Gönczy Pál kiskiráti lelkész indítványa a P. Horváth Mária alapítvány kamatainak terhére újból rendszeresen megkezdendő segélyezésekre vonatkozólag.

Közgyűlés hosszas megvitatás után 50 szavazattal 7 ellenében úgy határoz, hogy az általános gazdasági leromlásra való tekintettel a segélyezéseket az alapítvány kamatainak terhére újból rendszeresen megkezdni kívánja. E határozatáról a főtiszteletű Egyházkerületi közgyűlésnek mély tisztelettel jelentést tesz.

i.) és j.) Nyarád, Bező, Palló, Csepely egyházak és Vass Györgyné segély iránti kérvényeit

a segélyosztó bizottsághoz utalja át a közgyűlés.

k.) Szürte kamatelengedés iránti kérelme nem teljesíthető.

l.) A Tóth Lajos harangalapítvány kamatai a szürtei egyház részére kiutaltatnak, de utasítja a közgyűlés a pénztárost,

hogy a harangalapítvány tőkége az elszámolás során csonkítatlanul helyreállíttassék.

m.) Salamon kamatelengedés iránti kérelme nem teljesíthető.

n.) Olvastatott az egyházmegyei számvevőnek az egyházmegyei közgyűléshez intézett következő jelentése: „A számvevőséghez beérkezett összesen 36 anya- és leányegyháznak 1931 évről vezetett számadása. Ezek közül Ásvány, Bajánháza, Bező Bés, Csap, Csicsér, Felsőőröcse, Iske, Jenke, Kereszt, Lucska, Mokcsa, Mogyorós, Pályin, Pinkóc, Sárosmező, Szeretva, Soly mos, Szürte, Vaján, Vizsoka és Zahar, vagyis 22 egyház számadása teljes felszereléssel érkezett. Azokat átvizsgáltam, rendben találtam s jóváhagyásra ajánlom. Megjegyzem azonban, hogy a csapi egyháznál az adósságok nem fogyó, de növekedő állapotban vannak. Véleményem szerint ez az egyház csak úgy szabadulhat meg nyomasztó adósságaitól, ha eladja a tulajdonát képező iskolai fundust, mely az adók és tatarozási költségek levonása után különben sem hoz olyan jövedelmet, hogy abból az egyház csak az adósságai kamatait is fedezni tudná.

Bátfa, Csepely, Gálocs, Kistrát, Minaj, Nagykapos, Nyarád, Palágy, Palló, Szelmenc, Szirénfalva, Tarnóc, Vajkóc és Veskóc számadásai nyugták nélkül, Botfalva és Salamon egyházak számadásai pedig egyáltalán nem érkeztek meg hozzám. Így ezeket a nyugták hiányában, illetve mivel meg sem küldettek, nem is vizsgálhattam meg.”

Közgyűlés a számvevő jelentését tudomásul veszi, a jóváhagyásra ajánlott egyházi számadásokat megerősíti. A csapi egyház adósságával közgyűlésünk külön is foglalkozik. A jelentésben említett egyházakat elkötelezi, hogy a számadásaik nyugtáit 2 hét alatt, Salamon és Botfalva pedig a teljes számadásukat 3 hónap alatt különbeni rendbíróság terhe alatt a számvevőhöz küldjék be.

7. Olvastatott a tanügyi bizottsági elnök jelentése az 1931—32 iskolai évről.

„Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Az elmúlt iskolai év minden lényegesebb mozzanat nélkül tünt el a múlt tengerébe.

Az iskolafentartással járó terhek — igaz — nagy feladatok, nehézségek elé állították egyházainkat s ha itt-ott hallatszott is a zugolódás szava ama terhek ellen, az őseinktől öröklött

kálvinista buzgó áldozatkészség a legtöbb helyen elnyomta a zugolódás szavát.

Tagadhatatlan, hogy egyházaink az iskolai terhek alatt szinte nyögnek, egyike-másika már alig képes az állam által támasztott követelményeknek megfelelni, a fenntartással járó súlyos terheket viselni, különösen a kisebb népességű egyházaink.

A külső befolyás, a községi iskoláknak gyors iramban való szervezése iskoláink létét fenyegeti s az elnemzetlenítő munka egy-egy súlyos ütés nemzetünk vonagló testén.

Ha nézzük a statisztikát évről-évre szembetűnőbb a fogyatkozás az iskoláinkat látogató gyermekek számánál az állami vagy községi iskolák javára. Községi iskola! Tetszetős jelszó ez ma — sajnos — a külső befolyásra megmaszlagosodott népünk-nél, holott ez jogfeladást, nagyobb megterheltetést jelent s a kilátásba helyezett aranyhegyektől megmámorosodott tömeg szinte fejvesztetten rohan önvesztébe s veteményes kertjét pusztulni hagyja.

Iskoláink autonomiája ma már csak irott malaszt s ez aztán a tanítószolgálat helyzetét nagy mértékben befolyásolja. Az iskolafentartóhoz való viszonyát mindinkább nyirbálják, az államhatalom részéről pedig napról-napra mind nagyobb megterheltetésben részesül s nem csoda, ha ilyen körülmények között akadnak egyesek, kik hűtlenekké, háládatlanokká lesznek. Iskoláink autonomiája érdekében minden lehetőt meg kell tennünk; minden illetékes fórum hallassa tiltakozó szavát az önkényes beavatkozás ellen.

Nagy a hiány okleveles tanítóknak, — mi a tanügy kárára van. Megfelelő kvalifikáció hiányában sokszor kell alkalmazni csekély kvalifikációju egyéneket s hogy mit jelent ez, ehhez nem kell bővebb kommentár. A lethargikus álomból ébrednünk kell, egy magyar ref. tanítóképző felállítása immár égető kérdés s gyülekezeteinket hivatásos, valódi kálvinista tanítók nélkül hagyunk nem szabad.

A felmerült nehézségek dacára is tanítói karunk hivatása magaslatán állva, lelkiismeretes buzgósággal teljesítette magasztos, de nehéz munkáját, amint azt a hozzám beérkezett iskola-látogatási jegyzőkönyvek bizonyítják.

Egyházmegyénkben az elmúlt iskolai évben 26 tanerő működött eggyel kevesebb, mint tavaly, minek oka az, hogy

Bezőben a II-ik tanítói állás üresedésben volt.

VIII. évfolyamu iskola van: Vajánban, Bésben, Csicszerben, Nagykaposon, Nyarádon, Palágyon, Pallóban, Tizasalamonban, Szürtén, Szirénfalván, Bezőben.

VII. évfolyamu: Kistráton, Mogyoróson, Veskócon, Zaharban, Pályinban.

VI. évfolyamu: Jenkén, Kereszten, Solymoson, Botfalván. Az iskola tanítási nyelve szlovák: Bezőben, Zaharban, Jenkén, Kereszten, Pályinban, Solymoson, a többiekben magyar.

A vallás és énektanításra kiváló gond fordítottatott mindenütt, kivéve Botfalvát hol a tanítás a tanító betegsége miatt a múlt év december havától ez év május 23-ig szünetelt s így eredmény nincsen, az iskola pedig nem osztályoztatott. Solymoson a múlt évben kifogás alá esett a vallás és énektanítás. Most különösen ki kell emelnem ezt, mert az ott felmutatott eredmény a Bittó Béla segédlelkész lelkiismeretes munkálkodása folytán valóban dicséretre méltó. Szürtében a vallástant Gencsy Béla lelkész tanította, az éneket pedig Böszörményi Zoltán tanító. Mindketten kiváló eredménnyel. Összhangzatos éneket tanultak a következő helyeken: Tizasalamonban, Kistráton, Veskócon, Palágyon, Pallóban, Csicszerben, Nagykaposon, Nyarádon, Vajánban és Pályinban.

A kiszabott tananyagot mindenütt elvégezték, kivéve Botfalvát a már említett oknál fogva.

A növendékek fegyelmezése megfelelő. Az iskola szellemi állása pedig kitünő volt: Vajánban mindakettő, Nagykaposon, Tizasalamonban, Szürtében mindakettő, és Palágyon az Ónody Gézáé. Dicséretes volt: Bésben mindkettő, Csicszerben, Palágyon a Pataký Dezsőé, Pallóban, Pályinban, Solymoson, Veskócon, Kistráton az Orémus Kálmáné, Mogyoróson és Nyarádon. Jó a következő helyeken: Jenkén mindakettő, Kereszten, Kistráton Máthé Ilonáé, Szirénfalván, Zaharban és Bezőben.

A tanterem és udvar tisztántartásáról, a tanterem fűtéséről és a növendékek részére szükséges ivóvizről az egyházak iskolaszolgák útján gondoskodtak, Keresztet kivéve.

A tanterem felszerelése teljes a következő helyeken: Jenkén, Bezőben, Pályinban, Tizasalamonban, Kistráton, Mogyoróson, Veskócon, Vajánban, Bésben, Csicszerben, Nagykaposon, Nyarádon és Palágyon, a többi helyeken hiányos.

A felszerelés gyarapítására Pallóban 360 kor. Jenkén 550

kor. Tiszasalamonban 280 kor. Kistráton 400 kor. Szürtén 2.058 kor. Szirénfalván 20 kor. Vajánban 296 kor. Bésben 619 kor. Csicsserben 200 kor. Nagykaposon 1500 kor. Mogyoróson pedig 400 koronát fordítottak.

Az iskolai évet mindenütt szept. 1-én kezdték és végezték jun. 28-án. Órarend, leltar mindenütt van, valamint a hivatalos naplók is rendben találtattak, Botfalvát kivéve. Tetemesebb mulasztás Szirénfalván történt az árviz miatt, egyes helyeken pedig járványos betegség miatt mulasztottak. Az indokolatlan mulasztások meggátlására megtorló intézkedések tétettek.

Lényegesebb javítások történtek a következő helyeken: Mogyoróson az iskolát és a padokat javították, Vajánban képmény, faskamara, padló és külső renoválás eszközöltetett 1696 kor. értékben. Bésben a tanterem renoválása 6000 koronába került. Csicsserben kerítés és mellék épületek javítására 600 kor. fordítottak. Nyarádon fatartót, kaput javítottak, Pallóban a tanterem lett kipadlózva 1638 kor. értékben. Szürtén villanyvilágítás vezetett be, Kistráton új tanterem épült, Pályinban dobogó, asztal, tábla, térkép, szék, kályha vétetett, valamint belső, külső vakolás és meszelés eszközöltetett. Solymoson a faliképek rámaztattak be s egy új asztal készült dobogóval.

A növendékek a szükséges tankönyvekkel el voltak látva, a szegény tanulóknak tankönyvekkel és tanszerekkel való ellátását pedig, ahol erre szükség volt, részint az egyház, részint a község gondoskodott, néhány helyen a „vörös kereszt” adományából pótolták a hiányokat.

Könyvtári alap van: Palágyon 130 kor. Pallóban 33 kor. Vajánban 100 kor. A többi helyeken a beírási díj szolgál e célra.

Rajz kézimunka, konyhakertészet és háztartás mindenütt tanítottak.

Faiskola a következő helyeken van: Csicsserben 250 vadalannyal és 127 oltvánnyal, Tiszasalamonban 200 vadalannyal. Vajánban a faiskola a körjegyző lakásához csatoltatott. A többi helyeken nincs. Az oltást tanulták Csicsserben, hol 2 növendék sajátította azt el, Nagykaposon 12, Nyarádon 8, Pallóban 4, Tiszasalamonban 8, Kistráton 16.

A növendékek úgy köznapokon, mint vasárnapokon rendszeren felvezettettek a templomba.

Az iskola céljaira hagyott alapítvány nincs sehol. Egyesek részéről sem történt adakozás e célra.

Az iskola állami felügyeleténél autonomiánkat sértő vagy nemzeti nyelvünket veszélyeztető beavatkozások nem történtek.

Az előző iskolalátogatás alkalmával tapasztalt hiányok, a hol ilyenek előfordultak, orvosoltattak, kivéve Keresztet, ahol a hivek külső befolyásra iskolájukat minden áron községivé akarják tenni. A püspöki hivataltól jött szigorú figyelmeztetés dacára is a nagy többség leszavazta az iskola kijavítását, az egyházmegyei deputációnak sem sikerült őket jobb belátásra bírni.

Tankönyvekül mindenütt az állam által engedélyezettek használtattak.

Botfalváról a megjegyzések rovatában az iskolalátogatóság a következőket jelenti: „Iskolai leltár, felszerelések, naplók a legnagyobb rendtelenségben találtattak, miért is az iskolalátogatóság elrendeli a kisegítőtanítónak, hogy az iskolaszéki elnökkel a leltározást vezesse keresztül”. Továbbá: „Iskolalátogatóság javasolja, hogy a gyermekek a tanítás szünetelésére való tekintettel ne osztályoztassanak és ugyanazon osztályban hagyassanak meg”.

Az állami iskolákban végzett vallás és énektanítás eredményét a következőkben ismertetem. Állami iskola a következő helyeken van: Nagykapos, Vajkóc, Mokcsakerész, Minaj-Ketergény-Homok, Gálóc, Bátfa, Tarnóc, Csap, Ásvány, Nagyszelmenc, Felsőrőcse, Sárosmező, Szenteske, Tasolya, Pinkóc, Bajánháza, Pályin, Kelecseny, Lucska, Zavadka (20). Községiek: Tizasalamon, Szirénfalva, Nagyszeretva, Iske, Vizsoka (5).

Ezekben az iskolákban a vallástant és éneket a lelkészek tanították megfelelő eredménnyel. Tizasalamonban Tóth Miklós, Szirénfalván pedig Adamkó Sándor tanították a hittant és éneket, szintén jó eredménnyel.

Heti óraszám volt Csapban 14, Minajban 6, Mokcsakerészen 4, Ásványban 4, Pályinban 4, a többi helyeken 2—2 óra. Óradijul 5 korona 70 fillért kaptak az államtól és 2 korona kilométer pénzt. Iskében a lelkész évi 60 koronát kap a községtől.

A növendékek pontosan látogatják a templomot.

A reformáció emlékűnnepét részint a templomban, részint vallásos este keretében ünnepelték meg.

A statisztikai kimutatást a következőkben terjesztem elő:
1, Az egyházközségek lélekszáma: 14.092.

2. A református mindennapi tankötelesek száma: fiu: 1178, leány: 1235, összesen: 2413.

3. A református mindennapi tankötelesek közül a saját iskolánkba járt: I. osztályba: fiu 111, leány 79. II. osztályba: fiu 103, leány 107. III. osztályba: fiu 100, leány 122. IV. osztályba: fiu 93, leány 102. V. osztályba: fiu 86, leány 100. VI. osztályba: fiu 56, leány 56. VII. osztályba: fiu 20, leány 27. VIII. osztályba: fiu 11, leány 8. Összesen: fiu 580, leány 601.

4. Más vallásu iskolába járt összesen 3 fiu, és pedig: Nyaradon 2, Pallóban 1.

5. Állami vagy községi iskolába járt: fiu 586, leány 628, összesen: 1214.

6. Középfoku iskolába járt: fiu 9, leány 6, összesen 15.

7. Összesen tehát iskolába járt: fiu 1178, leány 1235, összesen 2413.

8. A VIII. évfolyam bevezetése maga után vonta az ismétlődő iskolák megszűnését, így tehát ez a rovat üres.

9. Más vallásu járt hozzánk: róm. és gör. kath.: fiu 95, leány 99, összesen: 194, ág. ev.: fiu 2, leány —, összesen: 2, izraelita: fiu 18, leány 20, összesen 38. Együtt: fiu 115, leány 119, összesen: 234.

10. A tanítók közül: férfi 21, nő 5, összesen 26. Ezek közül rendes 15, ideiglenes 11.

11. A tanító fizetése: egyháztól 63.976, államtól 277.367.

12. A tanító lakása: jó 21, rossz 1 helyen.

13. A tantermek száma 24, megfelelő 23, nemmegfelelő 1.

14. A felszerelés teljes 14, hiányos 10 helyen.

15. Szellemi állapot: kitűnő 7, dicséretes 11, jó 7, Botfalva nem osztályoztatott.

16. Mulasztott félnapok száma: igazolt 12.876, igazolatlan 1618.

17. Az iskola fentartására fordított összeg: 80.540 k. volt.

18. Könyvtári kötetek száma: Tanítói 316, Ifjusági 683.

Határozati javaslataim a következők:

a.) A botfalvai kisegítőtanító szigoruan utasíttassék, hogy az iskolai leltározást, valamint a naplók rendbehozását az iskolaszéki elnök jelenlétében mielőbb eszközölje s annak megtörténtéről az esperesi hivatalnak haladéktalanul jelentést küldjön.

b.) Javasolom, hogy az iskolalátogatások ez után az egy-

házlátogatással egy időben történjenek amint az már a felsőzempléni egyházmegyében is divatozik.

c.) Az iskolalátogatók utasítsanak a statisztikai táblázatos kimutatások pontos kitöltésére.

Közgyűlés a tanügyi bizottsági elnök jelentését tudomásul veszi, határozati javaslatai közül az első és harmadik pont alattit elfogadja. A másodikra pedig következőleg határoz: Miután az egyházkerület az e tárgyban indítványt elutasította, egyházmegyénk nem tartja szükségesnek e tárgyban újabb határozatot hozni.

8. Dr. Kiss Bálint egyházmegyei tanácsbíró hivatkozással az egyházmegyei lelkész és tanítói egyesület 1932. június hó 9-én tartott ülésének határozatára a reverzalist adókkal szemben követendő eljárások foganatosítására vonatkozólag a következő szabályrendeletet terjeszti elő, kéri annak elfogadását és határozati erőre emelését.

„Szabályrendelet a gyülekezeti tagok egyháziatlan és a hithűségbe ütköző cselekményeinek és mulasztásainak kárhóztatásáról :

1. §.

Az egyházmegyébe kebelezett összes egyházak és szórványok egyháztagjai, akik vegyes házasságot kötven születendő gyermeküket a másik házasság javára vagy más nem református felekezet javára a házasságkötés előtt vagy után, az illetékes lelkész vagy a presbitérium más tagjának figyelemztetése ellenére, avagy ezeknek tudtán kívül odaigérik vagy átadják, avagy vegyes házasság esetén kívül is ily cselekményt követnek el, illetve a maguk nemebeli gyermeküket más felekezettűnek nevelik vagy neveltetik — ha kiskorúak is —

a legsúlyosabban megsértik református Anyaszentegyházunk erkölcsi tekintélyét és méltóságát, megcsufolják az egyháztagoktól elvárt hithűséget és egyházas érzületet és megkárosítják református Anyaszentegyházunk legszentebb erkölcsi és anyagi érdekeit

és ezért az ily gyülekezeti tagokkal szemben az illetékes presbitérium presbitériumi határozattal köteles együttesen kimondani és foganatosítani az alábbi intézkedéseket :

a) a presbitérium a tényállásban megállapított cselekményt kárhóztatja,

b) megfosztja az illető egyháztagot összes az Egyházi Tör-

vények I. t. c. 108. § ának a)—d) pontjai alatt felsorolt az egyháztagokat megillető jogoktól,

c) megfosztja az urvacsorával élés jogától,

d) kárpótlás nélkül megvonja tőle eddig birt s illetve gyakorolt templomi ülőszékét, illetve székbeli helyét és ily ülőhelyet nem biztosít számára,

e) felmenti összes az E. T. I. t. c. 109. § ának a)—g) pontjai alatt felsorolt, az egyháztagokra megállapított kötelezettségek teljesítése alól s tőle ily teljesítéseket el nem fogad.

Kérelmére a presbitérium más ülőhelyet jelölhet ki a templomban.

2. §

Kiskoruaknak a szülők és illetve a gyám hozzájárulásával tett ily az 1. §. első bekezdésében szabályozott cselekményei esetén a presbitérium a szülők vagy gyám ellen -- azok felelősségének és közreműködésének mértéke szerint — akár külön-külön, akár együttesen, alkalmazza és foganatosítja az 1. §. a)—e) tételei alatt felsorolt intézkedéseket és pedig akár összegükben, akár egyes részeiben. A kárhoztatás kimondandó.

Az I. t. c. 108. §. vonatkozó szavai szószerint idézendők a határozatban, az abban a §-ban felsorolt valamely jogtól megfosztás esetén.

3. §.

Aki pedig polgári házasságkötését egyházilag meg nem áldatja, vagy általában házasságkötés nélkül él a másnembelivel életközösségben: azzal szemben az 1. §. a) tétele szerinti kárhoztatáson felül a b) c) tételekben felsorolt jogfosztások az eset körülményei szerint együttesen vagy külön külön mondan-dók ki és foganatosítandók. Az E. T. I. t. c. 108. §. megfelelő pontjában felsorolt egyes jogoktól megfosztásnál az elvont jog a törvény szavaival idézendő.

4. §.

Az 1. 2. 3. §§-ok szerint hozott határozatok és intézkedések ereje az ellenkező presbiteri határozatig tart.

A jogerős presbiteri határozat a gyülekezet szószekéből kihirdetendő, de kihirdetendő az urvacsorától és a lelkészi és énekvezéri szolgáltatásoktól megfosztás az egyházmegye minden szószekéből s evégből a jogerős határozat az esperesi hivattal haladéktalanul közlendő,

5. §.

Az Urvacsorával éléstől megfosztottnak az Urvacsorát kiszolgáltatni tilos.

Nem saját gyülekezetébe tartozó egyháztagot a lelkész a maga saját gyülekezetében az Urvacsorai Szent Jegyekben csak az esetben részesíthet, ha az illetékes lelkészétől írásbeli tanusítványt mutat fel, hogy nem áll az UrvacSORától megfosztás kárhozzátása alatt, avagy ha kétségtelen tudomása van a lelkésznek, hogy az egyháztag nem áll ily kárhozzátás alatt.

Ugyanez áll az egyéb lelkészi és énekvezéri szolgálatok tekintetében is.

6. §.

Ha valamely gyülekezet lelkésze vagy presbitere tudomást szerez arról, hogy a gyülekezetében kötendő vagy megkötött vegyes házasság alkalmával a református fél részéről a nembeli gyermek vallására nézve egyházunk kárára szóbeli vagy írásbeli ígéret tétellett, avagy saját nembeli gyermekét a református egyháztag a másik fél egyháza javára vagy más felekezet javára átadta vagy más felekezetűnek nevelteti és pedig vegyes házasság esetén kívül is, avagy ha tudomására jut, hogy házaspár egyházi áldás nélkül vagy házasságkötés nélkül élnek életközösségben:

köteles az egyháztagot, szülőjét vagy gyámját a cselekménynek vagy állapotnak egyházellenes voltára figyelmeztetni, jóvátétel végett a presbitérium elé megidézteni és felhívni figyelmét az e szabályrendeletben szabályozott következményekre, sikertelenség esetén pedig a jelen szabályrendelet 1. 2. 3. §-aiban foglalt kárhozzátás és jogfosztó határozmányoknak alkalmazása végett az ügy a presbitérium elé terjesztendő.

Ennek elmulasztása vagy az 5. § ban szabályozott tilalom ellen vétés esetén a lelkész, presbiterek vagy énekvezér ellen hivatalból fegyelmi eljárás indítandó s velök szemben a hanyagság vagy vétkesség mértékéhez képest az 5. §-ba ütköző fegyelmi vétség miatt az E. T. V. t. c. 35. § ában megszabott fegyelmi büntetések alkalmazandók.

7. §.

Az esetek felett a presbitérium a fél vagy felek írásbeli idéztetésével, szabályszerűen összehívott és az egyházi törvények szerint tartandó ülésén — az ügy kivizsgálása után — határoz és pedig a fél vagy felek meg nem jelenése esetén is,

s határozatát a meg nem jelent félnek vagy feleknek írásban kézbesítési ívvel kikézbesítetté.

A határozat ellen a presbitérium bármelyik tagja és az érdekelt fél 15 nap alatt a presbitérium elnökénél írásban vagy jegyzőkönyvileg felebbezéssel élhet. A presbitérium tagjaira a határidő a határozatnak a presbitériumi ülésen kihirdetésétől számít, valamint a határozat kihirdetésénél jelen volt félre is.

A felebbezés az egyházmegyei közigazgatási bírósághoz címzendő és az esperesi hivatalhoz küldendő be haladéktalanul.

A fellebbezés folytán az ügyben az egyházmegyei közigazgatási bíróság dönt másodfokon. Határozata végérvényes. A határozat alakja: végzés.

8. §.

A határozat megváltoztatható vagy enyhíthető utóbb, ha az egyháztag megfelelő viselkedésével, cselekedetével a károsító vagy botránkoztató cselekményt, a kárt egészben vagy részben — tehetsége szerint — jóvátette vagy enyhítette, avagy egyházas cselekedetével és viselkedésével azt mutatta meg, hogy már jó református keresztyén, igaz gyülekezeti tag. A megváltoztatást is a presbitérium határozza el: a fél és presbiterek e határozat ellen is felebbezéssel élhetnek.

Megokolás:

A pápás egyház fölényeskedésből és a lélekhalászás vezérelvétől indítatva — az állami világi törvények figyelmen kívül hagyásával — a vegyes házasságokat nem ismeri el házasságoknak, hanem erkölcstelen ágyassági viszonynak bélyegzi, ha nem az ő papja áldotta meg. Az ő papja pedig csak abban az esetben áldja meg, ha a házaselek esküvel, becsületszóval erősített szóbeli vagy írásbeli nyilatkozatot tesznek, hogy születendő gyermekeik mindkét nemen katolikusok lesznek. S teszi ezt akkor, amikor a 96/1925. t. c. 1. §. 3. bekezdése kimondja, hogy az ily előzetes kikötés hatálytalan. Avagy ha a fogás a házasságkötés előtt nem sikerült, a gyermekszületés után lép fel minden emberi és isteni törvényt megcsufoló heves támadásokkal és fenyegetésekkel, nem riadva vissza a már családos házaselek szétszakításától sem. És mindkét sikertelenség esetén a legszigorubban alkalmazza egyháza tagjával szemben az egyházi kegyszerektől és szertartásoktól megfosztást.

És mert ezzel szemben a rosszul és semmiesetre se egyházasan értelmezett szabadelvű felfogástól vezetettve, egyhá-

zunk tagjait egyháziasságuk, hithűségük megcsufolásáért, református anyaszentegyházunk erkölcsi, anyagi és minden érdekének semmibevevéseért és megkárosításáért hasonló kárhoz-tatás egyháza, gyülekezete, lelkésze és hatóságai részéről nem érte, egész természetessé vált az idők folyamán, hogy ily esetekben a református fél engedett. Mert hiszen jegyese vagy házastársa nem alap nélkül hivatkozhatott arra, hogy neki a reformátusnak kell engednie, mive! őt egyházilag és egyháztársadalmilag semmi hátrány nem éri, míg ellenben a katolikus felet egész életére az összes kegyszereklől megfosztatás sújtja.

Igy következett be és esik meg azon esetek végtelen sorozata, hogy a református házas vagy jegyes jegyese, vagy házastársa iránti gyöngédségből is, hogy őt a hátrányoktól megóvja, engedett és enged. Mert hiszen mi tiszteletben tartjuk mindenki vallását, annál inkább jövődöbelinkét vagy házastársunkét. S így lön, hogy napról-napra elígértettek és elköteleztettek jövőnk reménységei: a gyermekek — más egyházaknak. Annál is inkább, mert sokszor az anyagi érdek vezette a feleket a házasságkötésre, amely anyagi érdeket elszalasztani nem akart — vallási nehézségek miatt!

Ez állapot romboló, egyházunkat erkölcsileg és anyagilag is károsító hatásai nap mint nap jelentkeztek és jelentkeznek. Ugyannyira, hogy a kicsinyhitűbbek — és persze a más felekezetűek is — a pápás egyházat „erős vallásnak“, a reformátust „gyengének“ minősítették az eseteken vélekedésük közben. De ezek a belső és külső hatások, főként pedig ezek erkölcsi oldala a hitükben erőseket amikor egyrészt mélyen elszomorították, másrészt a közönyből kilendítették és a védekezés mezejére terelték. Így történtek a gyülekezetek megmozdulásai abban az irányban, hogy gyülekezeteink lélekállományát a gyermekek más egyházba ígéréseivel-átadásával elveszni ne engedjék. S a hitükben erős és egyházuk, gyülekezetük jövője iránt nem közönyös kálvinista lelkek, akiknek orcájára a szegény-pirját festette a közönyösségből vagy anyagi érdekekből gyermekeiket eladó, gyülekezetüket megcsufoló és mindenestre károsító egyháztagok egyháziatlan és könnyü lelkiismeretű eljárása, annyival is inkább, mert az ily esetekben az anyagiak nem kicsiny szerepet játszanak, egyre több gyülekezetben, azok presbiteriumai által hoztak az egyháziatlan református egyháztagokkal szemben az ezen szabályrendelet 1. §-ában foglalt in-

tézkedéseket, felismervén a kárt amely erkölcsileg és anyagilag is érte minden egyes esetben a gyülekezetet s a károkból a jövőben a gyülekezetet fennmaradásában fenyegető veszélyt. Mert nyilvánvaló, hogy amikor református hívek gyermeküket más vallásnak engedik át, akkor nemcsak erkölcsi arculcsapást mértek a másfelekezetűek szemében s a j a t egyházukra és rántották le gyülekezetük tekintélyét és tisztességét, hanem anyagilag is megkárosították és a jövőben fenntartását is veszélyeztetik. Mert a természetes szaporodás elmaradásával a hívek fokozatos fogyása áll be s így az egyházfenntartó erő kevesbedik, csökken és idővel a gyülekezet odajuthat, hogy tagjai csekély, lecsökkent számánál fogva a fenntartó erőt végleg elveszti. E veszély a jelenben is figyelemre méltó. De ijesztővé akkor válik igazán, ha az állam és egyház elválasztásának a jövőben bizton eljövő idejére gondolunk, amikor is csakis tagjai saját erejére támaszkodhatik, államsegély nélkül.

A gyülekezetek ezen kezdeményező fellépésének a védekezés terén a szüksége most onnan állott elő, hogy annak idején nem tétetett intézkedés egyetemes vonatkozásban is a pápás egyházaknak a bullákban rejlő átütő erejének s amúgy is támadóan harci készségének ellensúlyozására és kivédésére.

Ha a gyülekezetek védekezési jogát és védintézkedéseiknek jog- és törvényszerűségét tekintjük: a gyülekezetek egyenként nem szorultak rá a szabályrendelet megalkotására.

Régi törvényeink is a felekezeteket egyesületekként fogták föl, amelyekre az egyesületi jog és elv vonatkozik. A vallásfelekezetek viszonyosságáról szóló új 96/1925. sz. törvényünk is mint vallási egyesületeket veszi figyelembe. Az egyesületek jogát, működését, életnyilvánulásait az alapszabályok és az egyesületi jogelvek irányítják. A szlovenszói és kárpátaljai ref. egyházéit: az egyházi törvények: az 1904-ben megnyílt zsinat által alkotott törvények. E törvények értelmében: az I. t. c. 34 B. §. szerint az egyháztagok a hithűségbe, vallásos érzületbe ütköző cselekménye miatt fegyelmi büntetésekkel is sújthatók.

Am kétségtelen, hogy minden egyesületi tag köteles az egyesület erkölcsi és anyagi érdekeit szolgálni és kétségtelen a jog szerint az egyesületnek az az igénye is, hogy az érdekei ellen vétőket, akár hogy büntetésekkel vagy előnyök elvonásával szorítsa a helyes magatartásra, akár hogy ki is zárja kebeléből az érdekei ellen vétő tagját. Ez legelemibb természeti

joga, ami az élethez való jogában gyökerezik. Így kétségtelenül megvan az a joga is, hogy teljesen vagy részben megfossza az egyesület nyújtotta jogoktól és anyagi vagy erkölcsi kedvezményektől az érdekei ellen vétett vagy dolgozó tagokat.

Kétségtelen tehát, a zsinatpresbiteri rendszeren felépült és a zsinati törvényekben élő és működő egyesületekként jelentkező minden egyes református gyülekezetnek is az a joga, hogy amikor nem fogad el hozzájárulást terhei viseléséhez, fenntartásához attól a tagjától, aki súlyos erkölcsi kárt okoz gyermekei eligéréseivel a gyülekezet erkölcsi, és gyermekei átengedéseivel erkölcsi és anyagi érdekeinek és jövőbeli fenállását is veszélyeztetni: egyben megfosztja őt azon jogoktól és igényektől, amelyek az I. t. c. 108. §-a szerint a tagot megilletik. Sőt kétségtelen az is, hogy egyenesen ki is zárhatja kebeléből. Mert az Anyaszentegyház nyújtotta áldásokban és jogokban és vallási cselekményekben részesülésre csak az egyház érdekeit szívében viselő, azt munkáló egyháztagnak lehet igénye. Az ellenkező felfogás az erkölcsi törvények lábbal tapodása volna. Bizonyítja ezt épp a pápai bulla nyomán a pápás egyházban gyakorolt eljárás, ahol már azért is hátrányokkal sújtatik és a sakramentumokban nem részesülhet az egyháztag, ha nem gyarapítja egyházát. Mennyivel jogosabb és kétségtelenül erkölcsösebb, következőkép törvényesebb is a mi gyülekezeteink felfogása, óhaja és gyakorlata a hátrányok alkalmazásában akkor, amikor a károsítót sújtja. Amikor nem a lélekhalászás elmulasztását, hanem az egyház érdekeinek elárulását sújtja, soha se követelvén tagjaitól, hogy jegyesétől vagy házastársától valláserkölcsi felfogásába ütköző cselekedetet csikarjon ki a nemebeli gyermek eligéréseivel vagy átengedéseivel. Gyülekezeteink nem támadják sem a más felekezetet, sem a más felekezet tagjainak valláserkölcsi meggyőződését, pusztán védekeznek az egyházunkat másnappal mint nap érő, ismétlődő támadások ellen. Erkölcsi, vallási kifogás alá nem esik ez az eljárás és a törvényekbe nem ütközik. De egyuttal, a heves támadásokkal szemben egyedül ez az eszköz áll a védekezésben: a megtartásban rendelkezésünkre. És — ime ott, ahol alkalmazták — már is megvannak áldásos hatásai.

Hogy mégis egyházmegyei szabályrendelet s a jövőben zsinati törvényhozás tárgyává kívánjuk tenni az intézkedéseket — az egyetemes érdek parancsolja. Mert egyfelől a presbitéri-

umok kötelező rászorításával az általánosan és egyetemesen érintő támadásokban jövőnket fenyegető veszély elhárítására általánosan kötelező parancs, utasítás, szabály, multhatatlanul szükségesnek látszik, ezt a mindennapi élet igazolja. Az aluszékonyság, a közöny megöl! Más felől presbitereinket eleve ki kell emelnünk azon lehetséges helyzetekből, hogy az adott esetben személyes ellenszenvvel gyanusithatnák meg a találva érzett és hozzátartozói. Ez a szabályrendelet s illetve törvény létesítésével elesik, mert fegyelmileg is felelősek a szabályrendelet s illetve törvény betartásáért és alkalmazásáért. De ugyanakkor ily jogszabályok felállításával felfegyverezzük eddig fegyvertelen egyháztagjainkat, akik most már a pápai bullával szembeszegezhetik saját egyházuk parancsait s a parancsok áthágásából bizton bekövetkező hátrányokat a maguk részére is.

Az egyetemes törvény végül az egységes eljárást alapozná meg.

A gyülekezeti presbitérium, mint a gyülekezet erkölcsi és anyagi érdekeit munkáló törvényes szerv (E. T. I. t. c. 26. §.) jogosult és köteles a gyom irtására, az érdekek megóvása végett igazgatási tevékenység kifejtésére. Egyedül a presbitérium alkalmas szerv erre. Mert hiszen az egyházközségi fegyelmi ügyekben is a presbitérium az illetékes, törvényes szerv.

Vitátlan az is, hogy a kárhozottat cselekményekért a leg súlyosabb fegyelmi büntetéseket is kiérdemlik az elkövető egyháztagok. De itt a presbitérium mint a gyülekezet (vallásos egyesület) törvényes közigazgatási, igazgató szerve egyenesen és kizárólag igazgatási tevékenységet végez, amikor az 1. 2. 3. §-okban körülírt intézkedéseket kimondja és foganatosítja, nem büntetni akar és nem a károsító egyháztag megbüntetése a cél, hanem az, hogy a gyülekezetet és egyházat a *többi* egyháztag részéről érhető *jövőbeli* károsító cselekedetektől megóvjá. És hogy ezek az intézkedések erre alkalmasak és egyedül alkalmasak: ez az egyes gyülekezetekben tett hasonló intézkedések hatásából már is örvendetesen kiviláglik. Ahol ily intézkedések foganatba vétettek, ott az egyháztagok százszor is meggondolják lépésüket és inkább visszalépnek a tervezett vegyes házasságtól, vagy azon kívül is gyermekeik átengedésétől, semhogy az Anyaszentegyház vallás erkölcsi javainak élvezetéből kirekesztessenek.

A gyülekezeti közgyűlés s ugyanigy az egyházmegyei közgyűlés —alkotó tagjaik nagy számánál fogva— nem alkalmasak

e kérdések higgadt elbírálására, sőt a gyülekezeti közgyűlésben tárgyalás ily ügyekben a hozzátartozók érdekeltségénél fogva alkalmat adna az izgatásokra. Különben is presbitérium és és egyházmegyei közigazgatási bíróság a törvény által alkotott törvényes szervek az egyházeleti közigazgatási intézkedésekre és határozatok hozására, s a közigazgatási bíróság törvényes felelbbviteli hatóság a közigazgatási ügyekben.

A szabályrendeletnek a gyülekezetekben szószékről kihirdetése a híveknek miheztartása végett szükséges. A hozott és foganatosított határozatoknak a gyülekezetekben kihirdetése a jogszabály felújításául és mint élő lelkiismeret szolgál. Más egyházakkal közlése pedig a más gyülekezetek szerveinek igénybevételét és így a határozat foganatosításának kijátszását előzi meg.

A határozat megváltoztatható vagy enyhíthető, ha utóbb az egyháztag megfelelő viselkedésével, cselekedetével a károsító cselekményt, a kárt egészben vagy részben — tehetsége és körülményei szerint — jóvátette vagy enyhítette avagy egyházas viselkedésével vagy cselekedetével azt mutatja meg, hogy már jó református, igaz gyülekezeti tag.

Egyháziatlan, az egyházi érzületet és valláserkölcsi felfogást sérti azonban a gyülekezeti tagnak egyházi áldás nélkül házasságban élése és még inkább a házasságkötés nélkül „vadházasságban” élés is. E szabályrendelet célja itt is az egyháztagoknak nevelése, intése és a botránkozató állapot megszüntetése. S természetes következmény a megátalkodott ellen a kárhoztatás és a megfelelő hátrányok vagy jogfosztások alkalmazása. S természetes az is, hogy a hiba jóvátétele esetén a presbitérium határozata megszüntethető s illetve új határozattal hatálya alól a kárhoztatott felmentendő.

Közgyűlés kimondja, hogy

a fenti indítványt határozattá, szabályrendeletté emeli és megerősítés végett a Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűléshez terjeszti fel 3 példányban, és

megerősítés után a szabályrendeletet miheztartás végett a gyülekezetek szószékéről kihirdetni rendeli.

Hasonló szabályrendeletek alkotása végett ennek 1—1 példányát a dunamelléki és kárpátaljai Főtiszteletű Egyházkerületnek is megküldi,

s a jövőbeli zsinati törvényhozásbeli előkészítés végett a Főt. püspöki hivatal által a Főtiszteletű Egyetemes

Konventhez is felterjeszti 1 példányban
s egyelőre is a hivatalos lapban közzétételét is kívánatosnak tartja.

9. Jelentés tétetett arról, hogy az Ungi Segélyegylet az elmúlt télen bizottságot küldött ki, amelynek feladata volt az elhalálozások alkalmával kifizetendő összeg mikénti megállapítására végleges, határozott szabályt felállítani, illetve javaslatba hozni.

A bizottságnak, — hogy ezen munkáját elvégezhesse — meg kellett vizsgálnia a Segélyegylet várható prosperitását, — természetesen a számításba jövő legkedvezőtlenebb körülmények figyelembe vételével —; és — ami ezzel szorosan egy kérdés — meg kellett vizsgálnia a Segélyegylet tartaléktőkéjének várható növekedését.

A bizottság ezen munkájának eredményeképpen arra a megállapításra jutott, hogy a Segélyegylet prosperitása és a tartaléktőke növekedése — a valószínűségi számítás adta határok figyelembevételével — teljesen kielégítő és kedvező. Ezen megállapítás alapján tett a bizottság javaslatot a jövőbeni kifizetések összegének megállapítására, amelyet a Segélyegylet 1932. június 9-én tartott értekezletén el is fogadott.

A végzett számítások azonban azt is nyilvánvalóvá tették, hogy a Segélyegylet 1930. évi érvényes szabályzatában foglalt az a követelés, hogy minden tag összesen legfeljebb 60 befizetést teljesítsen, még mindig feltétlenül túlzott, mert a tartaléktőke — a legkedvezőtlenebb halálozási arányszámot véve is alapul — az 50. befizetés után — természetesen a fiatalabb tagok befizetéseinek hozzászámításával — már lehetővé tesz egy teljes összegű kifizetést. A bizottság tehát javaslatot tett az alapszabályok olyan értelmű megváltozására, hogy a 60 befizetés kötelezettsége 50-re szállíttassék le, hogy így minden tag csak a feltétlenül szükséges, de egyben elegendő mértékig legyen igénybevéve s főképp a most és ezután belépő fiatal tagok se mondhassák, hogy a Segélyegylet terheinek viselésében ők aránytalanul nagyobb részt viselnek, mint az idősebb tagok; továbbá, hogy így a Segélyegyletbe való belépés valóban a legelőnyösebb biztosítás legyen.

A Segélyegyletnek, a fentebbi napon tartott értekezlete ezt a javaslatot el is fogadta és kimondotta, hogy az 1930. évi szabályzaton a következő módosításokat eszközli:

1. a 9. § meglevő szövege után pótlólag beiktatja a következőket:

„Minden tag azonban legfeljebb csak 50 (ötven) befizetés teljesítésére köteleztetik; az 51. és következő befizetéseket a tartalékalap fogja teljesíteni. Az 50 (ötven) befizetés teljesítésének kötelezettsége mindaddig fennáll, amíg — esetleg beálló kényszerűség, vagy a tartalékalap lényegesen kedvezőbb — vagy kedvezőtlenebb állása következtében — az Egyesület másképen nem határoz.“

2. a 15. §-ban a 60 (Hatvan) számot 50 (Ötven)-re változtatja.

Egyben kimondotta az értekezlet, hogy ezen alapszabály-módosításhoz a Nt.-ü Em.-i Közgyűlésnek — mint felügyeleti hatóságnak — a jóváhagyását kéri.

Közgyűlés a jelentést egyhangu helyesléssel tudomásul veszi és az előterjesztett alapszabály-módosítást jóváhagyja.

10. Olvastatott a Segélyegylet évi jelentése:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Segélyegyletünk munkálkodásáról az elmúlt év folyamán oly gyakran volt alkalmam jelentést tenni, hogy ez alkalommal bőven elégnek gondolom, ha csak rövid áttekintését adom az elmúlt év történetének.

Az egyházmegyei egyesület által a közelmúltban kiküldött bizottság jelentése alapján az egyesület minden tagja előtt teljesen világos, hogy segélyegyletünk képes megvalósítani kitűzött feladatát és a cél elérése felé vezető helyes uton halad. Csak az a fontos most már, hogy erről a helyes utról letérni nem szabad.

Örömmel jelenthetem, hogy az egyesület tagjainak segítő jóakarata az elmúlt évi jelentésben említett aggodalmak tekintetében is megtalálta a lehető legmegnyugtatóbb megoldást. E megoldás eredménye az, hogy — amint az alábbi pénztári zárszámadásból is meglátszik — az olyan méltán rettegett *hátrálékok* összege a jelenlegi segélyezést fedező pénztárral szemben 500, a tartalékalappal szemben 300, vagyis együtt 800 koronára zsugorodott össze. Ez összegből is a tartalékalap egész követelése (300) és a VI. sz. segélyezést illető 200 korona tartozás birói behajtás alatt áll.

Betöltetlen helyünk ez idő szerint 3 van: Csap, Pinkóc és Kisdobrony.

Az egyesület rendes tagjainak száma: Egyházmegyénkben: 48, Abaujban: 27, K. Ungban: 10, együtt: 85. Jogositott tag: 22. Végösszeg: 107.

A tagok közül lelkész: 82, tanító: 18, világi: 7.

Az elmúlt évben egy segélyezés történt a következő elszámolás szerint:

<i>V. számú segély.</i>	Bevétel	Kiadás
101 tag befizetése	10,100 Kč.	
Leírás: Palló, Flánc, Bés, Kisdobrony be nem töltött állások után	400 „	400 Kč.
Tartalékalapnak a 2 és 16 § alapján		3,000 „
„ „ a 6 § alapján		500 „
Kiutalt V. sz. segély		6,600 „
	<hr/>	
	10,500 „	10,500 „

Az egyesület megvizsgált és jóváhagyott számadása 1931. évi május 22-től a mai napig a következő:

<i>I. Segélypénztár.</i>	Bevétel	Kiadás
VI. sz. segélyre előre befolyt	9,900 Kč.	
VII. „ „ „ „	100 „	
Kint levő követelés	500 „	500 Kč.
Készpénzben van		10 000 „
	<hr/>	
	10,500 „	10,500 „

II. Tartalékalap pénztára.

Tiszta vagyon az előző évi jelentés szerint	8,372 „	
Leírás portódij és Hörcsik-f. kamat		5 „
Betéti és egyéb kamat	1,888 „	
Átutalás V. sz. segélyből	3,500 „	
Kint levő követelés		300 „
Készpénzben van		13,455 „
	<hr/>	
	13,760 „	13,760 „

III. A két pénztár egyesített forgalma.

1931. V. 22.-i pénztármaradvány	16,872 „	
Tagdíjbefizetések	11,295 „	
Kamatok	1,888 „	
V. számú segélyezésre kiadatott		6,600 „
A két alap készpénzvagyona		23,455 „
	<hr/>	
	30,055 „	30,055 „

A kimutatott készpénzvagyon jelenleg a következőképen van elhelyezve: Betáblázott kötvénykövetelés 2 adósnál (em. ügyész által kihelyezve) 13,000 Kč, Egyházmegyei pénztár helyett annak jóállásával váltóeszkont 1.000 Kč, Banki betétben (Dunabank Nagykaposi fiókjánál) 9.455 Kč, Együtt 23.455 Kč.

A kimutatott készpénzvagyonból újabb 3000 korona kihelyezhető.

Jelentésem tudomásul vételét tisztelettel kérve, vagyok Vaján 1932. augusztus 24. a nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlésnek kész szolgálja Kőmives Sándor ügyvezető.

Közgyűlés a jelentést jóváhagyással vette tudomásul.

11. Egyházmegyei énekkar elnöke, beterjeszti az énekkar működéséről évi jelentését, amelynek tanúsága szerint az énekkar 1932. január 28 án tartott közgyűlésén, 20 önként jelentkezett működő taggal újból megalakult, a tisztikar választása is megejtődött, eszerint elnök Papp Lajos, karnagy Szanyó Sándor, helyettese Pápay István, pénztáros Maksa József, jegyző Erdélyi Mihály, a megalakulás óta az énekkar ténylegesen is működik.

Közgyűlés elnök évi jelentését tudomásul veszi, az énekkar működésére Isten áldását kéri.

12. Olvastatott Kőmives Sándor vajáni lelkész, egyházmegyei papi főjegyző jelentése az egyházmegye monografiájának kiadásával kapcsolatban felmerült hozzávetőleges költségösszeállításról és a monográfia ügyének jelenlegi állásáról.

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Az egyházmegye történetének kiadásával kapcsolatban felmerült költségek és bevételek végleges és pontos elszámolása ez alkalommal még nem lehetséges, mivel a munka ugyan elkészült, szét is küldetett a megrendelőknek, de egyrészt nem jött még el a könyv vásárlóinak engedélyezett fizetési határidő (október 1), másrészt nem történt meg a nyomdával való végső leszámolás sem. Ehez képest a következő adatok még nem a pontos végső összeget tüntetik fel, hanem csak megközelítő pontossággal kívánnak tájékoztatást nyújtani a vállalkozásunk anyagi eredményéről, úgy, amint az a jelen pillanatbnn áttekinthető. A költségek között nem szerepel a kétszeri korrigálás díja, mely még megállapítva sincs és nem szerepel a könyv 13 nyomtatott ívének leírásáért esedékes összeg (650 korona), mely utóbbi csak az egyházmegye követelésének kiegyenlítése után

kerül honorálásra. Szerzői és átdolgozói tiszteletdíj sem szerepel a költségek között azon 2000 korona kivételével, melyet az egyházmegye Haraszty Károly részére már kiutalt.

Az eddig felmerült költségek a következők :

Nyomási költség 30 iv 500 koronájával egység szerint 15.000 korona, 600 drb. fedélnyomás egység szerint 250 kor. 2% forgalmi adó a nyomdának egység szerint 300 korona, Fuvar, portók, bélyeg, csomagolás stb. körülbelől 80 korona, Könyvkötőnek 400 drb. keménykötésért egység szerint 2.400 korona, Könyvkötőnek 600 drb. fűzött példányért egység szerint 500 korona, Könyvkötőnek 2 % forgalmi adó 58 korona, Könyvkötőnek portódíjak elszámolás szerint 912.40 korona, Egyéb elszámolatlan költségek körülbelől 779.60 korona, Haraszty Károlynak az egyházmegye pénztárából 2.000 korona, Együtt körülbelől 23.000 korona.

Erre fedezet :

Az előfizetőktől befolyt 5.995 korona, Kint levő követelés 14.665 korona, 42 példány kötött könyv névértéke 1.680 kor., 369 példány fűzött könyv névértéke 11.070 korona. Együtt : 33.410 korona.

Tisztelettel javaslom, hogy a végelszámolás megejtésére bizottságot kiküldeni és attól a következő gyűlésre a jelentést bekívanni méltóztassék.

Vagyok tisztelettel Vaján, 1932. augusztus 25. kész szolgáljuk Kőmives Sándor református lelkész.

A jelentésben foglalt javaslatnak megfelelően a Közgyűlés a végelszámolás megejtésére egy bizottságot küld ki, amelynek tagjai : Juhász Imre csepelyi lelkész, mint elnök, Kőmives Sándor, Dr. Kiss Bálint és Koncz Gyula ; s a megejtett végelszámolásról a jelentést a következő egyházmegyei közgyűlésre bevárja.

A most betérjesztett jelentéssel kapcsolatban a Közgyűlés a legnagyobb elismeréssel és méltánylással veszi tudomásul azt a hozzáértő, sok időt felemésztő és fárasztó nagy munkát, amelyet Kőmives Sándor a munka átdolgozása, sajtó alá rendezése, kétszeri gondos korrigálása és általában a könyv kiadása körül végzett. Bár ezt méltóképen honorálni — a könyv anyagi körülményeit tekintve — egyenlőre nem áll módjában, mégis az ő anyagi és gyermekneveltetési viszonyait ezidősze-

rint legalább annyiban kívánja figyelembe venni és méltányolni, hogy részére is — mint annak idején a munka szerkesztője: Haraszty Károly pályini lelkész részére — az Egyházmegye pénztárából 2.000 Koronát utal ki.

Egyben ismét felkéri arra, hogy a könyv ügyét — ugyanugy mint eddig — továbbra is szíven viselje!

13. Olvastatott a kárpátaljai református egyházkerület 1931 évi közgyűlésének 42. számú határozata, amelynek értelmében tudomásvétel végett egyházmegyénkkel tudatja, hogy Minaj és Tarnóc anyaegyházakat a hozzájuk tartozó filiákkal együtt saját kérésükre a kárpátaljai ungi egyházmegyéhez csatolta,

közgyűlésünk az intézkedést tudomásul nem veheti, annyival is inkább, mivel a Konvent erre vonatkozó határozatát mind a mai napig még meg nem kapta.

14. Az ungtarnóci lelkészválasztás megejtésére kiküldött bizottság jelenti, hogy ungtarnóci lelkésszé egyhangu meghívás útján P a p p G é z a munkácsi segédlelkész választatott meg. A választás érvényre emelkedvén, a megválasztott lelkész az esperesi concessa alapján eszközölt meghívást elfogadta.

Közgyűlés a választást megerősíti és tudomásvétel végett a főtiszteletű egyházkerületre felterjeszti.

15. Az ungtarnóci lelkész beiktatására kiküldött bizottság jelenti, hogy Papp Géza megválasztott lelkész ünnepélyes istentisztelet keretében lelkészi állásába beiktattatott tudomásulvételik.

16. Sárosmezői lelkésszé 1931 év szeptember 13-án két pályázó közül egyhangulag Dr. Földessy József kotlyinai (Jugoszlávia) lelkész választatott meg.

Közgyűlés a választást megerősíti s a választásról az iratok kapcsán a Főtiszteletű Egyházkerületnek tisztelettel jelentést tesz.

17. Dr. Földessy József a sárosmezői lelkészi állásba 1932. január 17-én beiktattatott,

Tudomásul szolgál.

18. Haraszty Károly pályini lelkész jelenti, hogy az egyház presbitériuma 1930. augusztus 31-én egyhangulag hozott határozatával Peschkó László morvai református előkönyörgő okleveles kántortanítót választotta meg kántortanítójává s kéri a választás megerősítését.

Közgyűlés Peschkó László okleveles kántortanítót a

beterjesztett okmányok alapján a pályini református egyház kántortanítói állásába beerősíti.

19. Kőmives Sándor vajáni lelkész jelenti, hogy az egyház presbitériuma egyhangu határozatával Fleischer Aranka okleveles tanítónőt választotta meg rendes és végleges tanítójává a II.-ik tanítói állásra, ki 1928—1930-ig mint ideiglenes tanítónő működött ez iskolánál: Kéri az egyházmegyét, hogy őt a törvények rendelkezéseinek megfelelően erősítse be állásába.

Közgyűlés Fleischer Aranka okleveles tanítónőt a beterjesztett okmányok alapján a vajáni református egyház II.-ik tanítói állásába beerősíti.

20. Egyed Béla jenkei lelkész jelenti, hogy az egyház presbitériuma 1932. április hó 1-én egyhangulag hozott határozatával Ludvigh Károly ág. ev. vallásu okleveles kántortanítót választotta meg rendes és végleges kántortanítójává, ki 1927. év augusztus 15 óta működik a jenkei református iskolánál közmegelegedésre, kéri a választás jóváhagyását s nevezett tanítónak a beerősítését.

Közgyűlés Ludvigh Károly okleveles kántortanítót a beterjesztett okmányok alapján a jenkei református egyház kántortanítói állásába beerősíti.

21. Nyitray József kéri egyházmegyénket, hogy őt mint a zahari leányegyház presbitériuma által egyhangulag megválasztott okleveles kántortanítót, ezen iskolához rendes és végleges kántortanítóul beerősíteni kegyeskedjék.

Közgyűlés Nyitray József okleveles kántortanítót a beterjesztett okmányok alapján a zahari református leányegyház rendes és végleges kántortanítói állásába beerősíti.

22. Olvastatott Bakcsy Gyula volt csapi lelkész egyházmegyei közgyűléshez intézett azon beadványa, amelyben kéri szolgálati idejének folytonosságára való hivatkozással segédlelkészül, vagy helyetteslelkészül való alkalmazását egyházmegyénk kebelén belül.

Egyházmegyénk segédlelkészként bekebelezi.

23. Olvastatott a kárpátaljai Ungi egyházmegyének az 1930 évi november 7-én tartott közgyűlésen 16. sz. alatt hozott határozata, mely szerint, mivel a szlovenszkói Ungi egyházmegye 10/1930 sz. határozatával a P. Horváth Mária és Simon alapítvány vagyonának vagy a vagyon jövedelmének a kárpátaljai

egyházmegyével megosztásáról az érdemi tárgyalást s illetve erre bizottság kiküldését nem tartja időszerűnek az új egyházi törvények szentesítéséig, — mivel e törvények a Resolúcióban az alapítványok tulajdonjogára nézve alapvető rendelkezéseket tartalmaznak, — nem fogadhatja el a határozatot, mert az Egyetemes Konvent 62/1927. számú határozatával elismerte igényüket azáltal, hogy a kárpátaljai egyházmegye keresetét nem utasította el, sőt a két egyházmegye közt a döntőbírói tisztre vállalkozott s mert az alapító végrendelete szerint nem az ungi református egyházmegye, hanem az egyházmegyében levő szűkös egyházak, lelkészek és tanítók a hagyományosok és tulajdonosok. Ezért, mert a kívánt békés testvéri elintézésre a kilátás meghiúsult, — kérelemmel fordul a Konventhez, hogy „a vagyoni ügyek megosztását” bírói uton rendelje el.

Közgyűlés a 10/1930 számú határozatán változtatni nem óhajt, míg az új egyházi törvényeink szentesítést nem nyernek. És a maga részéről a főtiszteletű Egyházkerület útján a főtiszteletű Egyetemes Konventhez azon kérelmét terjeszti fel, hogy ez ügyben addig az ideig semmi intézkedést ne tegyen.

24. A főtiszteletű püspöki hivatal a felsőzempléni és ungi egyházmegye szlovák egyházaiban működő lelkész és tanító egyesületi alapszabály tervezetét — miután a tervezett és kétségtelenül üdvös munkálkodásra hivatott egyesület tagjai a fenti két egyházmegye lelkészei és tanítói sorából rekrutálódnak — az E. T. I. t. c. 56. §-a s) pontja értelmében további eljárás céljából, egyházmegyénknek is megküldötte.

Közgyűlés az alapszabályokat jóváhagyja.

25. A főtiszteletű püspöki hivatal 437/1932. számú körlevelében az esperesi hivatalok útján figyelmezteti az iskolafenntartó egyházakat, hogy az iskolaügyi és nemzetművelődési minisztérium referátusának az „Elemi iskolai osztályok engedélyezése, meghagyása és véglegesítése” tárgyában 1932. június 28. i. 43.000/I—1932 sz. a. 105 sz. rendeletéhez szigorúan alkalmazkodjanak. E rendelet szerint ugyanis minden év július 10-ig — a hol ilyen eset előfordul — beterjesztendőek ama nem állami tanítók fizetésének beszüntetésére vonatkozó javaslatok akik olyan végleges osztályokban működnek, melyek a törvény értelmében megszüntetendőek. Továbbá minden év július 20-ig jóváhagyás céljából a referátushoz beterjesztendőek a nem állami

iskolánál levő osztályok meghagyása ügyében tett intézkedések, valamint új osztályok szervezésére, esetleg az egyes osztályok véglegesítése tárgyában tett intézkedések.

Közgyűlésünk nyomatékosan figyelmezteti az iskolafenntartó egyházakat, hogy a fenti rendeletben foglalt intézkedéseket — ahol ez szükséges, — a kellő időben mulhatatlanul tegyék meg, hogy a mulasztás miatt kár ne káromolják az iskolafenntartó egyházakra, Fenti körrendelet minden iskola igazgatóságának megküldetett a referátus által.

26. Olvastatott a palágykomoróci egyházközség közgyűlésének azon felterjesztése, amelyben kéri, hogy határozatilag mondassék ki a reformáció emlékünnepének az évforduló napján ünnepélyes istentisztelet tartásával való megünneplése.

Közgyűlésünk, tekintettel arra, hogy nemcsak a palágykomoróci, hanem a szomszédos gyülekezetek is már évek óta október 31-ét mint a református egyház legnagyobb emlékünnepét az évforduló napján ünnepi istentisztelet tartásával ünnepelte meg, egyházmegyénk anya és leányegyházaira egyetemlegesen kötelezőleg kimondja és elrendeli október 31 nek az évfordulónapján délelőtt és délután tartandó ünnepi istentisztelettel való megünneplését.

Ugyancsak kimondja közgyűlésünk ezen határozatnak tudomásvétel és jóváhagyás végett a Főtiszteletű Egyházkerületre való felterjesztését, azon kérelemmel, hogy ezen határozat a Konventre is felterjesztendő, hogy a Főtiszteletű Konvent az egész csehszlovákiai egyházakra egyetemlegesen mondja ki ez ünnepnapnak az évfordulón való megünneplését.

27. Kisráti egyház betérjeszti jóváhagyás végett iskolaépítésre felvett kölcsöne egy részének fedezésére szolgáló 15.064 korona összegű rendkívüli adókimutatását, kéri annak megerősítését, ugyancsak kéri, hogy 1933, 34 évekre is 15.000—15.000 korona adót vethessen ki akként, hogy az adókimutatás ne terjesztessék fel évről-évre az egyházmegyére jóváhagyás végett, hanem rendszer adókimutatásba vétessék fel.

Közgyűlés a 15064 korona rendkívüli adó kimutatást megerősíti, az adókimutatási tervezethez hozzájárul, de a kimutatás E. T. III, t. c. 16. §. alapján évről-évre felterjesztendő

megerősítés végett az egyházmegyére.

28. A palágy- komoróczi egyház új adókulcs beállítása iránti kérelme visszaküldetik azzal, hogy névszerinti adókivetés előkészítése után fog csak a közgyűlés e tárgyban érdemlegesen dönteni.

29. Mondok János és társainak, mint palágykomoróci egyháztagoknak az új adókulcs életbeléptetése ellen beadott felebbezése

visszaküldetik a presbiteriumhoz, letárgyalás és a felebbezés felszerelése végett.

30. A vajáni egyház új adókulcsa és az új adókulcs alapján beterjesztett adókivetése megerősítettik.

31. A vajáni egyház jelentése az egyházmegyei közgyűlés 6/6/1930. és 35/b./1931. számú határozataira, az 1929—1931 évi rendes és rendkívüli adókivetésekre vonatkozólag

Tudomásul vétetik.

32. Jenkei egyház beterjeszti a Pongráczféle földek egyévre szóló bérleti szerződését jóváhagyás és megerősítés végett, közgyűlés a bérleti szerződést jóváhagyja és megerősíti.

33. Szanyi János és társai felebbezést nyújtanak be a gálóczi egyházközség közgyűlésének azon határozata ellen, amellyel az urvacsorával való élésnél a sorrendet megállapította, kérik a közgyűlés határozatának megsemmisítését és a sorrend megnyugtató megállapítását.

Közgyűlés az apostolnak Pálnak intését és figyelmeztetését betartva: az Anyaszentegyházban mindenképpen és szép renddel folyjanak, a gálóczi egyházközség közgyűlésének e tárgyban hozott határozatát megsemmisíti és a jórend békesség megőrzése érdekében kimondja, hogy az urvacsorázás sorrendje, mint a legtöbb egyházközségben úgy a gálóciban is az legyen, hogy az urasztalához elsőben a presbiterek, utánna pedig székek szerint sorjában a többi hívek járuljanak.

34. Sárosmező és Felsőrőcse egyházak birtokviszonyának rendezése ügyében

közgyűlés dr. Kiss Bálint, világi tanácsbíró és Egyed Béla egyházmegyei jegyző személyében bizottságot küld ki, amely bizottság az esperesi hivatalhoz tartozik jelentését beterjeszteni.

35. Targyaltatott a nagyszelmenci egyház presbiteriumának azon kérelme, hogy az 1917 évben létesített 400 éves reformáció jubileumi emlékalap tőke pénzét az egyház adósságainak törlesztésére elkölthesse.

Közgyűlés az alap elköltését nem engedélyezheti, azonban az alapnak kölcsönképen odaadásához hozzájárulását adja, az alapító levélben megjelölt gyümölcsötetés feltételével.

36. Kálniczky János és Móré Gábor, mint a kereszti egyházba kiküldött egyházmegyei megbizottak hivatkozással az egyházmegyei közgyűlés 69/931 számú rendeletére jelentik, hogy a kereszti egyház hiveinek makacs magatartása miatt, sem a gondnokválasztást, sem pedig az iskola renoválásának ügyét nem tudták elintézni, miért is kérik a közgyűlés intézkedését.

Közgyűlés hivatkozással E. T. I. t. c. 47. §-ban foglalt rendelkezésekre a kereszti presbiteriumot felosztatja. Új választás megejtését elrendeli.

37. Az ásványi egyház az egyházmegyei közgyűlés 76/1931 számú rendelkezéseinek eleget téve újból felterjeszti új adókulcs életbeléptetése iránti kérelmét, az új adókulcs szerint elkészített adókivetését és az új adókulcs életbeléptetése ellen 12 egyháznak beadott felebvezését, kéri adókulcsának és adókivetésének megerősítését, valamint a beadott felebvezésnek elutasítását.

Közgyűlés az adókulcsot és az annak alapján eszközölt kivetést megerősíti és jóváhagyja, az adókulcs ellen beadott felebvezést pedig mint jogalappal nem bírót elutasítja.

38. A bési egyház iskola hiányainak pótlásáról az egyházmegyei közgyűlés 67/a/931. számú rendeletére hivatkozással, beadott jelentése

tudomásul vétetik.

39. Olvastatott a bési egyház presbiteriumának és közgyűlésének az 1931. évi egyházmegyei közgyűlés 67. e) f) számú rendelkezéseire betérjesztett jelentése, amelynek értelmében jelenti, hogy amennyiben iskola építésére alkalmas telek nem áll rendelkezésre és megvásárolható belsőség a községben nincsen, azért az építkezést nem eszközölhelik, miért is kéri egyházmegyei gyűlést, hogy a telek hiánya és a mai általános gazdasági helyzetre való hivatkozással, mentse fel az egyházat a vállalt új tanterem építésének kötelezettsége alól.

Közgyűlés a bési egyházat vállalt kötelezettsége alól nem menti fel, megújítja 67/931. számú határozatát. Utasítja a bési egyház előjáróságát, hogy az építkezés elhalasztására a nyomasztó gazdasági helyzetre tekintettel a referátustól ismételten haladékot kérjen. Alkalmos telek hiányában az e. m. szakértő mérnökének és a tanfelügyelőnek véleményére hivatkozva, közgyűlés a bési egyház vezetőségét utasítja, hogy az új tantermet az egyház a jelenlegi iskola telkén építse fel, a költségvetéseket, tervrajzot, adókimetések, az előjáróság haladéktalanul készítse el.

Közgyűlésünk már mostan kimondja, hogy azon esetben, ha az egyházat bármely néven nevezendő anyagi károsodás fogja érni, úgy az 1932 márczius hó 29.-én tartott közgyűlésen névszerinti szavazáskor az építés ellen szavazott egyháztagokat anyagilag felelőssé teszi.

40. Órdarma és Zahar egyházi ingatlanainak telekkönyvi állásáról jelentést nem adott.

Közgyűlés elkötelezi a tarnóczi és bezői lelkészt, mint beszolgálókat, hogy a jelentést a legközelebbi közgyűlés elé terjesszék be.

41. Szürtei ref. egyház presbitériuma közgyűlés elé terjeszti, hogy az érvényben lévő kántor tanítói díjlevélben egy sajnálatos tévedés folytán a 2. tétel alatt a tanító használatában lévő föld és rét kimutatása nincsen helyesen kiírva, a kitüntetett összegbe már benne foglaltatik az 1. tétel alatt felvett 5,000 □-öl belsőség területe is, miért is a beadványhoz csatolt kataszteri hiteles kivonat tanúsága szerint a díjlevél 2. tétele a valóságnak megfelelőleg a következő képpen javítandó ki. „Van a tanító élvezetében 10 kath. 1090 □ öl szántó és rét, melynek adóját a tanító fizeti.”

Közgyűlés a nyilvánvaló tévedésről a kataszteri birtok iv alapján meggyőződve a kiigazításhoz az engedélyt megadja.

42. Előterjesztést nyert és tudomásul vétetett a bátfai lelkésznek az 1931. évi tavaszi em.-i közgyűlés VIII./2 pontjára — az énekkarok felállítására vonatkozólag — beadott jelentése.

43. Előterjesztést nyert és tudomásul vétetett a bátfai lelkésznek az 1931. évi tavaszi em.-i közgyűlés VII/1 pontjára — a vallásos összejövetelek tartása tárgyában — beadott jelentése.

44. Targyaltatott az egzházmegyei irattár ügye, amelyről Kőmives Sándor vajáni lelkész, papi főjegyző — mint az irattár rendezője — azt jelenti, hogy az iratok annyiban vannak rendezve, hogy azok egyházközségenként és egyéb figyelembe veendő csoportosítás — pl. esperesi rendeletek, Horváth Mária alap, stb. — szempontjából el vannak különítve. A rendezés további munkája az lenne, hogy az iratok idősorrendben, vagy esetleg egyéb felállítandó szempontok szerint is rendeztessenek.

Közgyűlés, tekintettel arra a körülményre, hogy az Egyházmegyének ezidőszerint nincs miből honorálni azt a nagy munkát, amit egy ilyen rendezés követel és mert az esetleg erre fordított kiadásnak számba vehető haszna nem lenne, mivel ezidőszerint nincs is oly körülmény, amely egy ilyen alapos rendezés szükségességét megokolná; e tárgyban egyelőre úgy határozott, hogy az iratok rendezésének további munkáit nem folytatattja. Az eddig végzett munkáért Kőmives Sándornak ismételten köszönetét és elismerését fejezi ki s felkéri őt arra, hogy további intézkedésig az irattárt a jelenlegi elrendezésben s biztos módon őrizze meg s az esetleg beérkező darabokat az őket megillető helyre ossza be.

Az Egyházmegye Közgyűlésének az a meggyőződése és reménye, hogy az irattár hivatásának ezidőszerint és a közel jövőben így is teljesen meg fog felelni.

45. Adamkó Sándor szirénfalvai ref. kisegítő tanító jóváhagyás céljából beterjeszti egyházmegyénkhez a leányegyház presbitériumának új tanítói állás szervezése tárgyában 1932. február 9-én hozott azon határozatát, mely szerint kimondja, hogy bár beismeri a tanulók nagy számára való tekintettel egy új osztály felállításának szükségét. de rossz anyagi helyzeténél fogva azt ez idő szerint teljesen képtelen felállítani. Ennélfogva a törvényes létszámot meghaladó tanköteleseket kénytelen a községi iskolába utalni.

Közgyűlés méltányolván a szirénfalvai leányegyház rossz anyagi helyzetét a presbitéri határozatot jóváhagyja.

46. Olvastatott Szaplanczay Petronella vagyontalan lelkészárva segélyezés iránti kérvénye.

Közgyűlés a kérvényezőt az özvegyárvtár rendes segélyezettjei közé felveszi és részére ez évre a 600

korona rendkívüli segílyt is kiutaltatja.

47. Olvastatott a solymosi leányegyház kérelme, melyben már megerősített lelkészi díjlevele alapján anyaegyházzá átalakulásának megengedését kéri.

Közgyűlés a kérelmet teljesíteni kívánja és ilyen értelemben tesz felterjesztést a főtiszteletű Egyházkerületre. A kérelem teljesítését azonban feltételhez köti. És ez a feltétel, hogy anyaegyházzá való átalakulás előtt köteles betervezni olyan jogerős egyességet, melyben igazolva van, hogy sem az anya és leányegyháznak egymás között, sem az anyaegyház lelkészének és a leányegyháznak egymás ellen semmi követelése nem lehet.

48. Olvastatott a szürtei egyháznak a Tóth Lajos harang-alapot illető jövedelemre vonatkozó elszámolása.

Közgyűlés az elszámolást tudomásul veszi azon kikötéssel, hogy az alapítvány tőkáját képező teljes jövedelem fizettségbe és tartassék nyilván az egyházmegyei pénztárban.

49. Olvastatott a tarnóci egyház jóváhagyásra betervezett lelkészi díjlevele.

Közgyűlés a négy eredeti példányban kiállított díjlevelet jóváhagyja és a főtiszteletű Egyházkerületnek megerősítésre ajánlja.

50. A felsőrőcsei egyház lelkészi díjlevelét megerősítettetni kéri.

Közgyűlés a díjlevelet csak akkor erősítheti meg, ha a Felsőőrőcse és Sárosmező között folyamatban levő birtokviszony megállapítás — melynek hatálya a díjlevélben szereplő egyik javadalomtételre is kiterjed — megnyugtató megoldást talál. Ez esetben a jelen határozat alapján közgyűlés az esperest a díjlevél megerősítésére felhatalmazza, s jóváhagyás végett a díjlevelet a főtiszteletű Egyházkerületre felterjeszti.

51. A csapi egyház kéri lelkészi díjlevelének megerősítését.

Közgyűlés a csapi egyház lelkészi díjlevelét jóváhagyja és megerősítés végett a Főt. Egyházkerületre terjeszti.

52. Olvastatott a pinkóczi egyház kérelme az üresedésben levő lelkészi állás időközi jövedelmének az egyház közszükségleteinek fedezésére való kiutalása tárgyában.

Közgyűlés a kérelmet nem teljesítheti, mert az 1929 évi egyházkerületi közgyűlés jegyzőkönyvének 155 sköv.

oldalain olvasható érvényes szabályrendelet 17. és 18 §§-nak rendelkezésével ellentétben áll.

53. Olvastatott a csapi egyház adóssága ügyében kiküldött bizottság jelentése, mely szerint az egyház adósságainak rendezésére 60,000 korona amortizációs kölcsön felvétele vált szükségessé. Ez irányban az egyház a szükséges lépéseket megtette, azonban a kölcsönhöz még nem jutott hozzá. A kintlevő követelések behajtása csak igen lassan folyik, úgy, hogy a befizetett összegek alig elégségesek a váltótartozás kamatjainak rendezésére,

Közgyűlés utasítja a csapi egyház előjáróságát, hogy a felveendő amortizációs kölcsön kiutalása érdekében a szükséges lépéseket ismételten tegye meg, a kiutalást szorgalmazza és az ügy állásáról az esperesnek időnként részletes jelentést tegyen. Egyben felhívja őket, hogy ha a politikai hatóság a kintlevő követelések behajtása terén nem fejt ki elég erélyességet, vagy a behajtást elhanyagolná, egyházi hatóságaink útján tegyen feljelentést az országos hivatalhoz.

54. A CCXXXVIII.—CCXLVI. számú esperesi körlevelek tudomásul vétettek.

55. A folyó évben tartandó egyházkerületi közgyűlésre egyházmegyénk képviselőivel a közgyűlés az elnökségen kívül Maksa József, Ujlaki Sándor, Koncz Gyula és Ritoók Lajos urakat bizza meg.

56. Közgyűlés elrendelte a jelen gyűlés jegyzőkönyvének kinyomatását.

57. E jegyzőkönyv hitelesítésével az elnökségen és a jegyzői karon kívül a közgyűlés Nagykaposon lakó alkotó tagjai bizatnak meg.

Meghitelesített Nagykaposon 1932 augusztus 30. napján. Szücs István s. k. esperes, Bernáth Zoltán s. k. egyházmegyei gondnok, Kőmives Sándor s. k. papi főjegyző, dr. Kiss Bálint s. k., Egyed Béla s. k., Koncz Gyula s. k., Móré Gábor s. k., Gencsy Béla s. k.

Időszaki tanács tagjai :

I. Rendes tagok az elnökségen kívül : dr. Magda Sándor, Szakal István, Hegyi György, dr. Lengyel László és Ritoók Lajos

II. Póttagok : Maksa József, Nyomárkay Sándor, Ujlaki Sándor, Kovács Dániel és dr. Kiss Bálint.

A jegyzőkönyvi pontokat jegyezték :

Kőmives Sándor : 1. 2. 3. 4. 6 a. b. c. d. e. f. g. h. i. j.
k. l. m. n. 10. 23. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57.

Egyed Béla : 7. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 24. 25. 45.

Gencsy Béla : 5. 8. 13. 14. 15. 22. 26. 34. 35. 36. 37. 38.
39. 40. 41.

Koncz Gyula : 9. 12. 42. 43. 44.

Móré Gábor : 11. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33.

Tárgymutató :

1. A gyűlés megnyitása.
2. Megalakulás.
3. Távollevők igazolása.
4. Birósági ülés időpontja.
5. Évi jelentés az egyházközségekről.
6. Számvevőszéki jelentések :
 - a) a Pálóczi Horváth Mária és Simon alapítványról.
 - b) az egyházmegyei pénztárvizsgálatról.
 - c) a hátrálékos kamatkövetelések behajtásáról.
 - d) a régi özvegyek rendkívüli segélyeztetéséről.
 - e) Móré Elekné segélyjogosultságáról.
 - f) a theologiai internátus alapító tagjai közé való belépésről.
 - g) a Zsiró alapítvány kamatainak kiutalása.
 - h) a rendszeres segélyezés elkezdéséről.
 - i) Egyházak segélykérvénye.
 - j) Egyesek segélykérvénye.
 - k) Szürte kamat elengedés iránti kérvénye.
 - l) A Tóth Lajos alapítvány kamatainak kiutalása.
 - m) Salamon kamat elengedés iránti kérvénye.
 - n) Jelentés az egyházközségek számadásairól.
7. Évi jelentés az iskolákról.
8. Javaslat a reverzálist adókkal szembeni eljárásról.
9. Javaslat a segélyegylet alapszabályváltoztatásáról.
10. Évi jelentés a segélyegylet működéséről.
11. Évi jelentés az énekkar működéséről.
12. Jelentés az egyházmegyei Monografia kiadásáról.
13. Minaj és Tarnóc átcsatolása.
14. Jelentés a tarnóci lelkészválasztásról.
15. Jelentés a tarnóci lelkész beiktatásáról.
16. Jelentés a sárosmezői lelkészválasztásról.
17. Jelentés a sárosmezői lelkész beiktatásáról.
- 18—21. Tanítók beerősítése.
22. Bakcsy Gyula segédlelkészül alkalmaztatik.
23. Egyházmegyei vagyon megosztása.
24. Szlovák lelkész és tanító egyesület alapszabályai.
25. Iskolai osztályok engedélyezése, meghagyása és véglegesítése.
26. Október 31-nek megünneplése.
27. Kiszrát rendkívüli adókiivetése.

28. Palágyi uj egyházi adókulcs.
29. Palágyi egyháztagok felebbezése.
30. Vajáni uj adókulcs.
31. Vaján jelentése az 1929—1931 évi rendes és rendkívüli adókiivetésről.
32. Jenkei földek bérszerződése.
33. Gálócsi urvacSORaosztási rend elleni felebbezés.
34. Sárosmező és Felsőröcse birtokviszonya.
35. Szelmenci jubileumi emlékalap.
36. Kereszti gondnokválasztás.
37. Ásványi uj adókulcs.
38. Bés jelentése 67/d/1931. számra.
39. Bés jelentése 67/e) f) 1931 számra.
40. Órdarma és Zahar ingatlanai.
41. Szürtei tanítói díjlevél kiigazítása.
- 42.—43. Skontró.
44. Egyházmegyei levéltár.
45. Szirénfalvai iskola.
46. Szaplóczay Petronella segélye.
47. Solymos anyásítása.
48. Szürtei Tóth Lajos alapítvány.
- 49.—51. Lelkészi díjlevelek.
52. A pinkóczi időközi lelkészi jövedelem.
53. Csapi egyház adóssága.
54. Esperesi körlevelek.
55. Egyházkerületi képviselők kiküldése.
56. Jegyzőkönyvek kinyomatása.
57. Hitelesítés.

Az Ungi Egyházmegyei Segély Egylet jelenlegi tagjai:

A szlovenszkói Ungi egyházmegyéből:

1. Bajánháza: Ujlaky Sándor lelkész.
2. Bátfa: Bodnár Lajos lelkész.
3. Bés: Jós vay Dénes lelkész.
4. Bező: Kálniczky János lelkész.
5. Zahar: Nyitray József előkönyörgő tanító
6. Csap: — — — — lelkész
7. „ Bakcsy Gyula segédlelkész
8. Csicsér: dr. Magda Sándor lelkész.
9. „ Szakall Elek tanító
10. Felsőőröcse: Rác József lelkész
11. Gálóc: Gecse Endre lelkész
12. Iske: Benkő Lajos lelkész
13. Jenke: Egyed Béla lelkész
14. „ Ludvig Károly tanító
15. Kereszt: Halász Lajos előkönyörgő tanító
16. Kisrát: Gönczy Pál lelkész
17. „ Orémus Kálmán tanító
18. Homok: Móré Gábor világi jegyző
19. Mokcsakerész: Varga József lelkész
20. Mogyorós: Szaplanczay Lajos előkönyörgő tanító
21. Nagygejőc: Ritoók Lajos vbíró
22. Nagykapos: Maksa József lelkész
23. „ Pápay István tanító
24. „ dr. Kiss Bálint világi tanácsbíró
25. „ dr. Sutka István em. ügyész
26. „ Koncz Gyula világi főjegyző
27. Nagyszelmenc: Sallay Gyula lelkész
28. Nagyszeretva: Nyitray Lajos lelkész
29. Pályin: Haraszy Károly lelkész
30. Palágy: Nagy József lelkész
31. „ Ónody Géza tanító
32. Sárosmező: dr. Földessy József lelkész
33. Szürte: Gencsy Béla lelkész
34. „ Bornemissza Sámuel tanító
35. „ Kovács Dániel világi tanácsbíró
36. Tiszaásvány: Csomár Béla lelkész
37. Tiszasalámon: Szücs István esperes

38. Tiszasalamon : Tóth Miklós tanító
39. Ungcsepely: Juhász Imre lelkész
40. Veskóc; Szekeres István előkönyörgő tanító
41. Ungnyarád; Nyomárkay Sándor lelkész
42. " Kövér Béla tanító.
43. Ungpinkóc: Bittó Béla lelkész
44. Vaján: Kőmives Sándor lelkész
45. " Szanyó Sándor tanító
46. " Fleischer Aranka tanítónő
47. Vajkóc: Nagy Géza lelkész
48. Vámoslucska: Szakal István lelkész
49. — — — — világi tanácsbíró.

II. Abauji egyházmegye.

50. Abaujnádasd: Kovács Lajos lelkész
51. Abaujszina: Lengyel József lelkész
52. Barka: Csete Gyula lelkész
53. Bárca: Lengyel András lelkész
54. Beszter: Csatáry Gyula lelkész
55. Bódvevendégi: Kiss Ferenc lelkész
56. Csécs: Kovács Ferenc lelkész
57. Eszkáros: Rácz Kálmán lelkész
58. Felsőlác: Pándy Bertalan lelkész.
59. Garbócbogdány: Kiss Lajos lelkész
60. Györke: Szobonya István lelkész
61. Hernádcsány: Vajthó Lajos lelkész
62. Hernádsadány: Körössy Samu lelkész
63. Jablonca: Lenkey Barna lelkész
64. Kassa: Gönczy Gábor lelkész
65. Körtvélyes: Nagy Zoltán lelkész
66. Magyarböd: Orémus Endre lelkész.
67. Nagyida: Meskó Dezső lelkész.
68. Nagyszalác: Idrányi Barna esperes
69. Péder: Hörcsik András lelkész
70. Petőszinye: Könyves István lelkész
71. Szádelő: Kecskeméthy Lajos lelkész
72. Szepsi: Cságy Pál lelkész
73. Szeszta: Simon József lelkész
74. Tarcavajkóc: Kozár Sándor lelkész
75. Tornagörgő: Kőszeghy Gábor lelkész
76. Zsarnó: Béky János lelkész,

III. Kárpátaljai Ungi egyházmegye.

77. Csongor: Kása Ferdinánd lelkész
78. Eszeny: Szabó István lelkész
79. Kisdobrony: — — — lelkész.
80. Kisgejőc: G. Nagy Sándor lelkész
81. Korláthelmec: dr. Móczár József lelkész
82. Minaj: Balogh Sándor lelkész
83. Nagydobrony: — — — lelkész
84. Nagygejőc: Komjáthy István lelkész
85. Szalóka: Ruzska Elek lelkész
86. Tiszaágtelek: Györke Endre lelkész
87. Ungtarnóc: Papp Géza lelkész
88. Ungvár: Komjáthy Gábor esperes.

IV. Jogositott tagok.

89. Péter Mihály püspök Rimaszombat
90. Bertók Béla püspök Munkács
91. Isaák Imre lelkész Técső
92. Kiss Jenő lelkész Beregrákos
93. Karabélyos Gyula nyugdíjazott tanító Nagykapos
94. Kajdy Menyhért lelkész Alsómihályi
95. Papp István lelkész Legenye
96. Papp Lajos id. nyugdíjazott tanító Nagykapos
97. Papp Lajos ifj. tanító, Magyarböd
98. Nyitray Dezső lelkész Tusa.
99. Bácsy Gyula lelkész Beretke
100. Szabó Sándor lelkész Nagyráska
101. Tóth József lelkész Bótrágy
102. Szondy István lelkész Kiskövesd
103. Sápy Lajos tanító Runya
104. K. Nagy Sándor nyugdíjazott lelkész Kistárkány
105. Koncsol János lelkész Deregnyő
106. Karabélyos Géza községi tanító Szirénfalva
107. Danis Frigyes tanító Felsőcsáj
108. Pataky Pál ny. lelkész Ungtarnóc
109. Oláh Péter nyugdíjazott lelkész Magyarböd
110. Böszörményi Zoltán tanító Tergenye
111. Rozgonyi Béla tanító Botfalva
112. Magyar Bertalan nyugdíjazott lelkész Munkács,

